MODEL

PAADCPED

กระบวนการพัฒนาสื่อ

ชื่อเรื่อง : ปฏิบัติการ (รัก) พลิกเมือง

PROBLEM

PROBLEM

ปัญหาหรือโจทย์งานที่ต้องการผลิตสื่อ

โจทย์และที่มาของปัญหา

ผลิตสื่อที่สามารถสะท้อน "**ปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน**" โดยมุ่งเน้นไปที่การสร้างความเข้าใจใน "บทบาทและการ มีส่วนร่วมของเยาวชน" ในการผลักดันประเด็นปัญหาไปสู่การรับรู้ในระดับ "**นโยบายของรัฐ**"

ปัญหาที่ต้องการสื่อสาร

1. ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ซับซ้อน: ปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับชุมชน
(เช่น น้ำเสีย, ขยะ) ไม่ได้เกิดจากปัจจัย เดียว แต่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิต, เศรษฐกิจ,
และโครงสร้างอำนาจในพื้นที่ ซึ่งมักถูกมองข้ามและแก้ไขไม่ตรงจุด
2. ช่องว่างระหว่าง "พลัง" ของเยาวชนกับ "ความเป็นจริง": คนรุ่นใหม่
มีความตระหนักรู้และมีพลังที่ อยากจะสร้างการเปลี่ยนแปลง แต่ขาดประสบการณ์, ขาดเครื่องมือ, และมักถูกมองว่า "อุดมคติเกินไป"
ทำให้เสียงของพวกเขาไม่ถูกรับฟังอย่างจริงจัง
3. ความเฉื่อยชาของกลไกภาครัฐ: นโยบายและการลงมือปฏิบัติของภาครัฐมักล่าช้า, เป็นแบบ Top-Down และขาดการเชื่อมโยงกับข้อมูล
และเสียงสะท้อนที่แท้จริงจากชุมชน

ANALYSIS

ANALYSIS

การวิเคราะห์คุณลักษณะพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมาย

- อายุ: 18-24 ปี
- เพศ หญิง
- การศึกษา: นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 สื่อนฤมิต/นิเทศศาสตร์ /บริหารธุรกิจ/การเมืองการปกครอง
- ไลฟ์สไตล์: ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยและหอพัก, ชอบนัดเจอเพื่อนที่คาเฟ่, เสพสื่อผ่าน Social Media เป็นหลัก (Instagram, TikTok, X), ติดตามซีรีส์ (โดยเฉพาะซีรีส์วาย/ยูริ), ชอบอ่านรีวิวและสรุปข่าวจากเพจ ดังๆ มากกว่าอ่านข่าวต้นฉบับยาวๆ
- ประสบการณ์ - ไม่เคยมีส่วนร่วมทางการเมือง
- ทัศนคติ - อยากเห็นการพัฒนาชุมชน
- ความรู้ - มีความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระดับ 1 จากการดูข่าว
- เบื้องหลังความคิด (Insight): "รับรู้" แต่ยังไม่ "เข้าใจ"

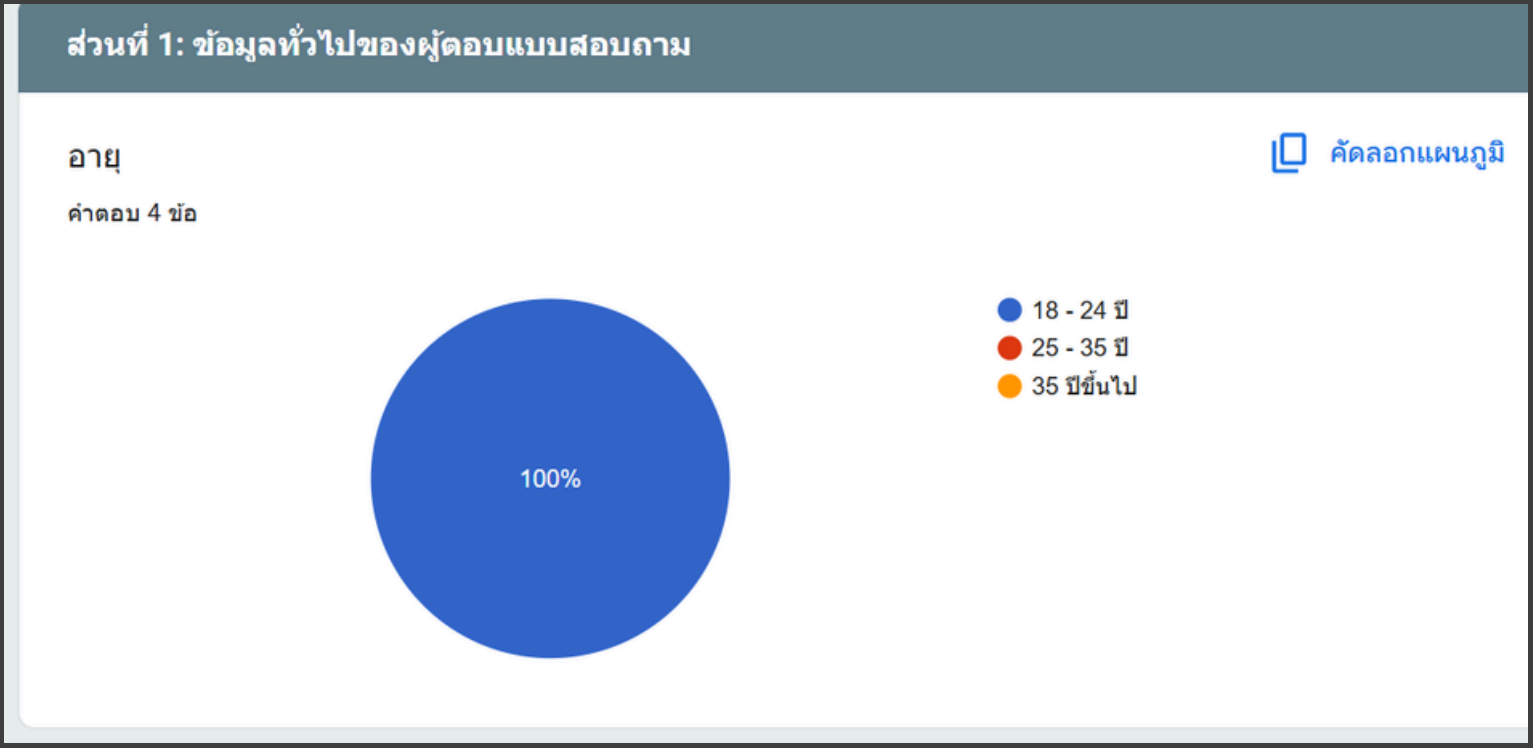
Need

ASSESSMENT

Need ASSESSMENT

การประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมายก่อนการผลิต

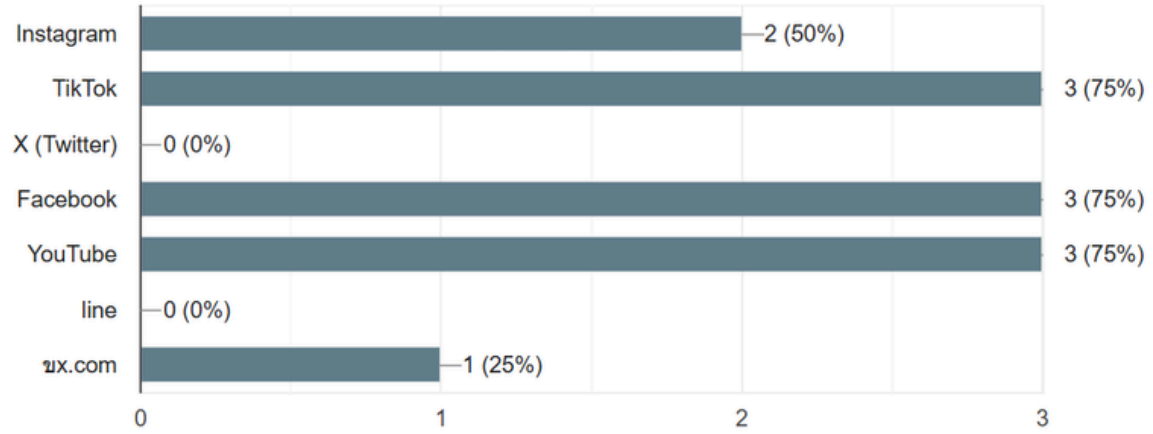
ผู้ศึกษาได้สร้างแบบฟอร์มในการสอบถามกลุ่มเป้าหมายผลได้ออกมาตามกราฟดังนี้

ท่านใช้ Social Media ใดบ่อยที่สุดในชีวิตประจำวัน

คัดลอกแผนภูมิ

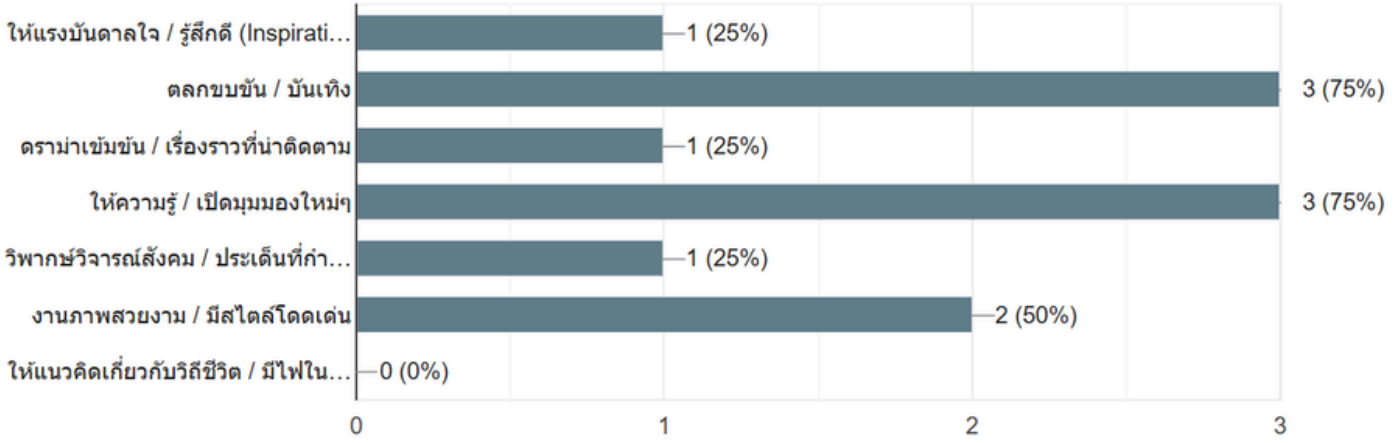
คำตอบ 4 ข้อ

คอนเทนต์ลักษณะใดที่มักจะทำให้ท่าน "หยุดดู" จนจบ และมีแนวโน้มจะ "กดแชร์" ต่อ

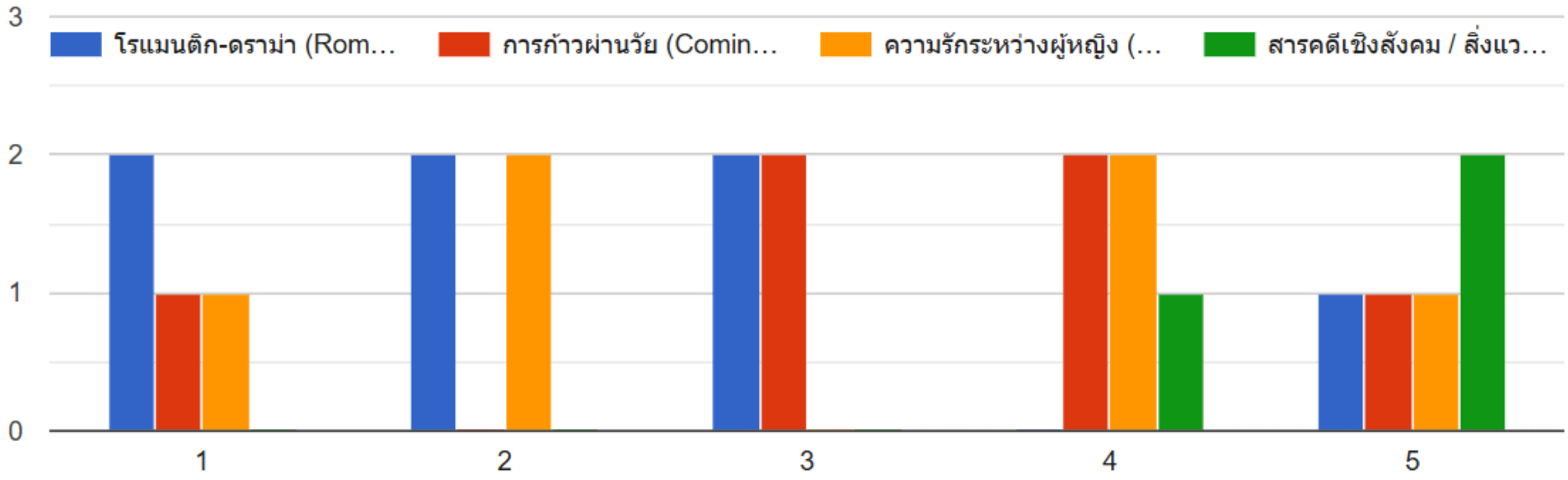
คัดลอกแผนภูมิ

คำตอบ 4 ข้อ

โปรดให้คะแนนความสนใจของท่านต่อเนื้อหา "แนว" ต่างๆ ต่อไปนี้

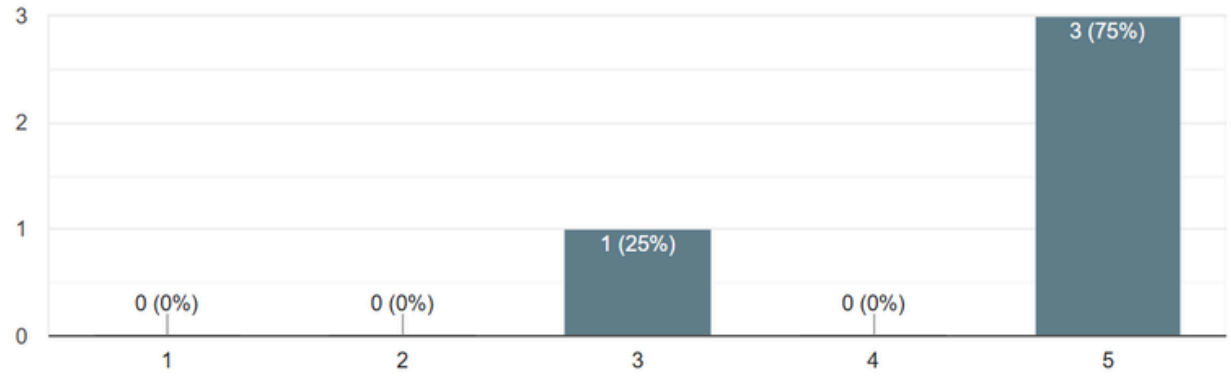
คัดลอกแผนภูมิ

เสียงของคนรุ่นใหม่ในปัจจุบัน มีความหมายและสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงให้สังคมได้จริง

คัดลอกแผนภูมิ

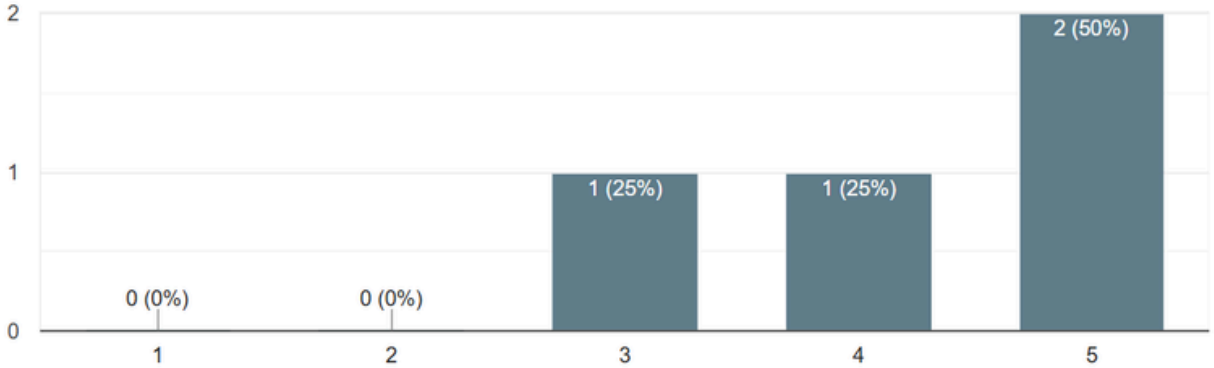
ค่าตอบ 4 ข้อ

คนรุ่นใหม่ มี "ความรับผิดชอบ" ที่จะต้องแก้ไขปัญหาที่คนรุ่นก่อนสร้างหรือละเลยไว้

คัดลอกแผนภูมิ

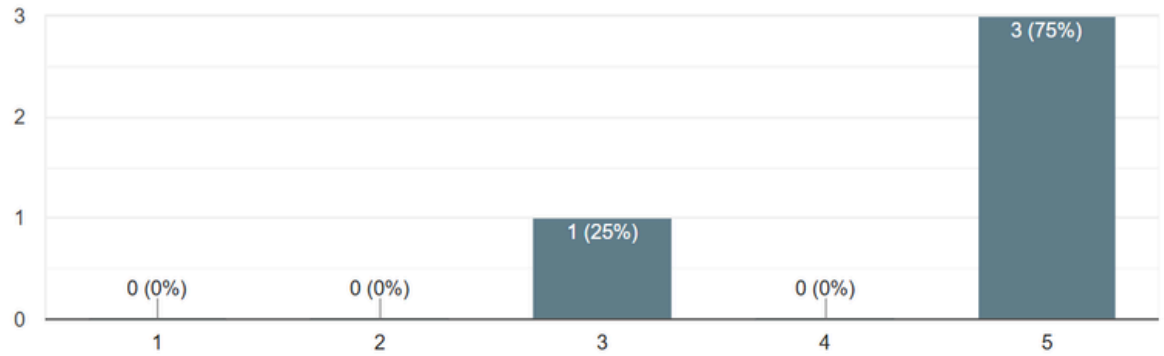
ค่าตอบ 4 ข้อ

ในการแก้ไขปัญหาสังคม การนำเสนอ ข้อมูล สถิติ และหลักฐานเชิงประจักษ์ คือวิธีที่ดีที่สุดในการโน้มน้าวผู้มีอำนาจ

คัดลอกแผนภูมิ

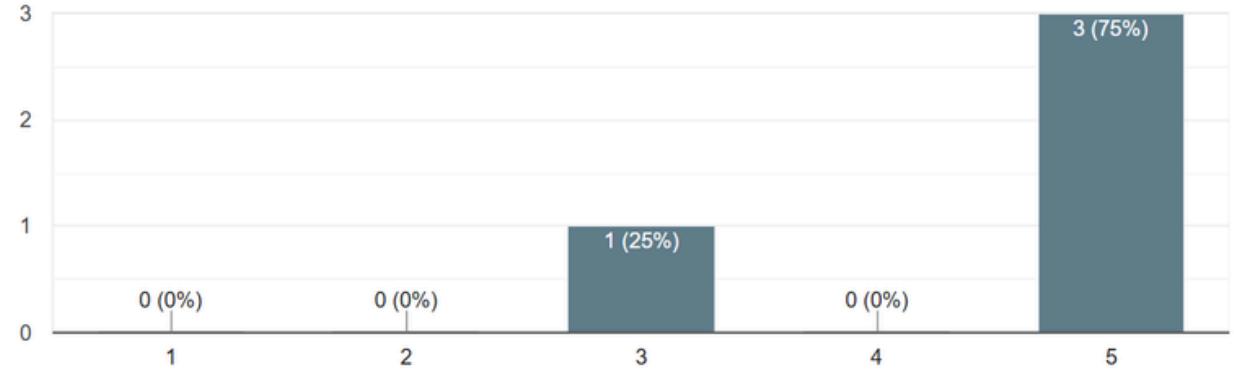
ค่าตอบ 4 ข้อ

ในการแก้ไขปัญหาสังคม การ เล่าเรื่องราว (Storytelling) ที่เข้าถึงอารมณ์ คือวิธีที่ดีที่สุดในการสร้างความตระหนักรู้ในวงกว้าง

คัดลอกแผนภูมิ

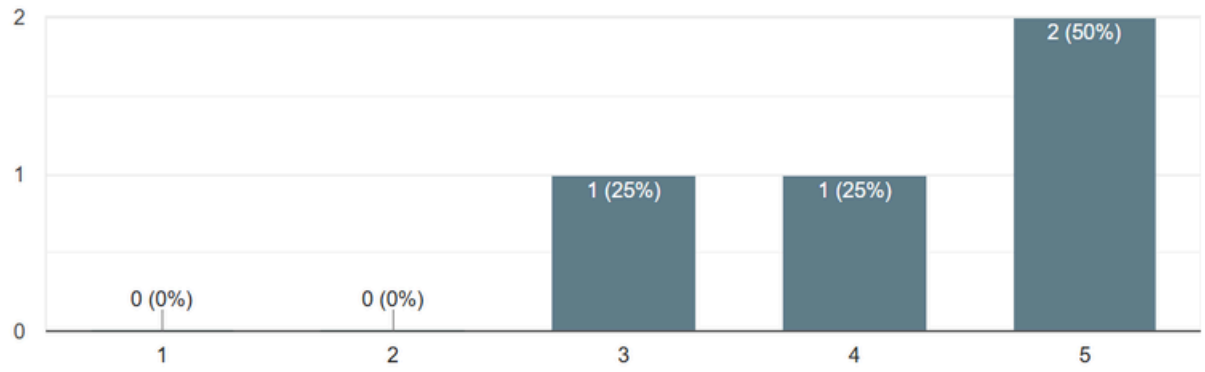
ค่าตอบ 4 ข้อ

การสร้างกระแสในโซเชียลมีเดีย (เช่น การใช้แฮชแท็ก, การทำคลิปไวรัล) สามารถกดดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายได้จริง

คัดลอกแผนภูมิ

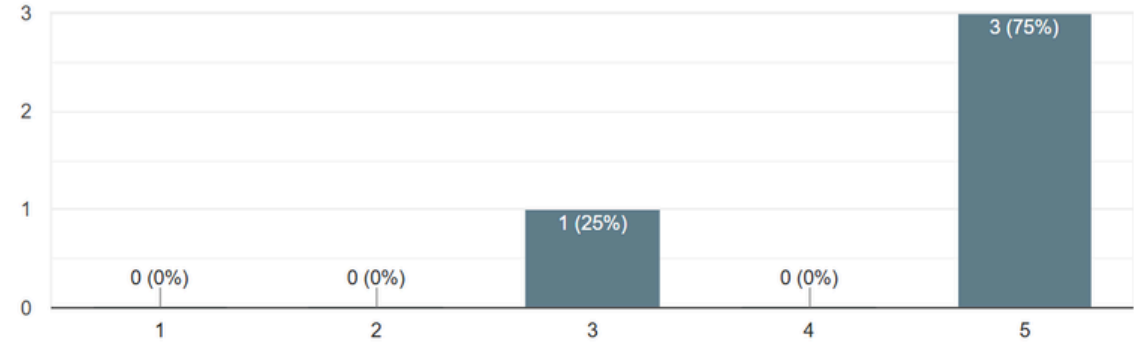
ค่าตอบ 4 ข้อ

กลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพที่สุด คือการผสมผสานระหว่าง "ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ" และ "การเล่าเรื่องที่น่าติดตาม" เข้าด้วยกัน

คัดลอกแผนภูมิ

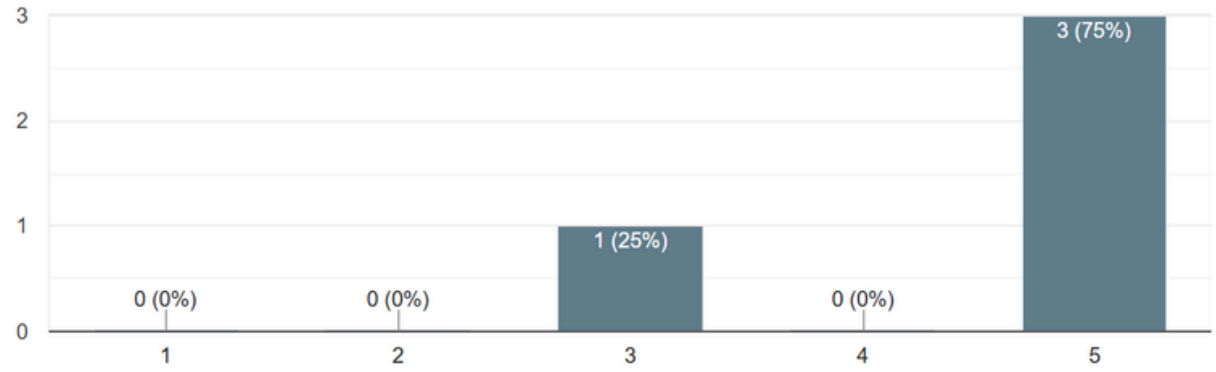
ค่าตอบ 4 ข้อ

การเคลื่อนไหวทางสังคมบนโลกออนไลน์มีความเสี่ยงที่จะกลายเป็น "ดราม่า" ได้ง่าย และอาจลดทอนความน่าเชื่อถือของประเด็นที่เรียกร้อง

คัดลอกแผนภูมิ

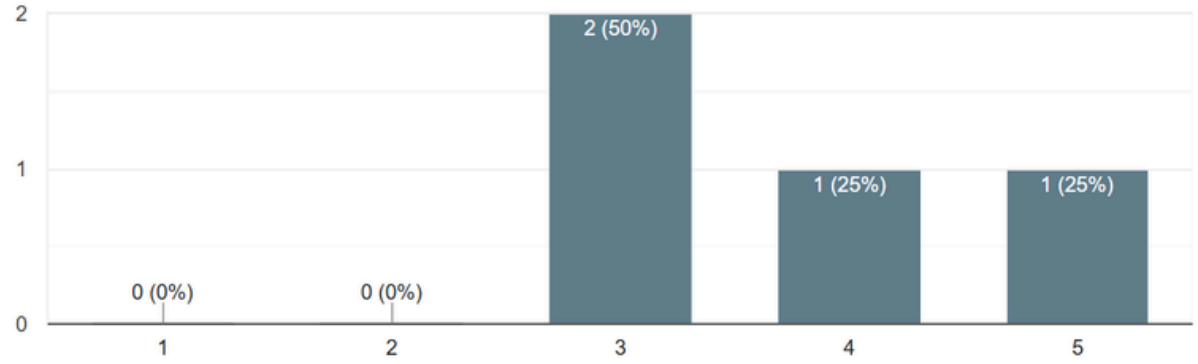
คำตอบ 4 ข้อ

สื่อกระแสหลัก (เช่น โทรทัศน์, หนังสือพิมพ์) ยังคงมีพลังในการกำหนดวาระทางสังคมมากกว่าสื่อออนไลน์

คัดลอกแผนภูมิ

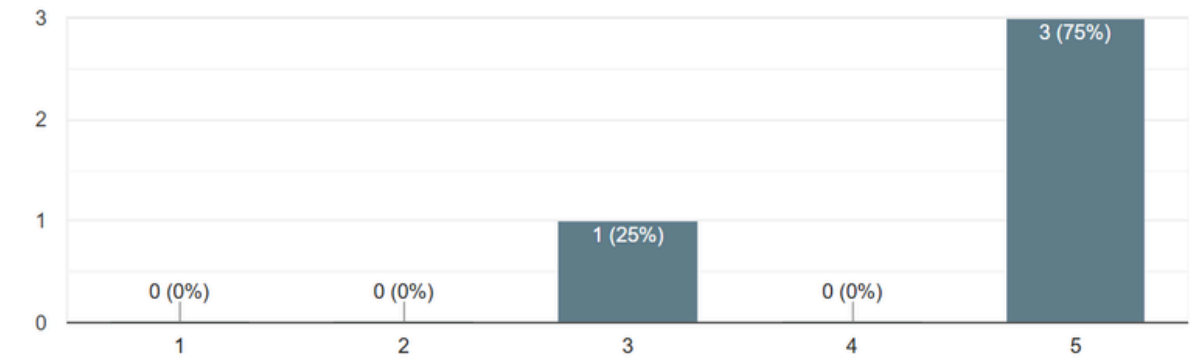
คำตอบ 4 ข้อ

การตัดสินใจในเรื่องสำคัญของประเทศ ควรมาจากการรับฟังเสียงของประชาชนเป็นอันดับแรก

คัดลอกแผนภูมิ

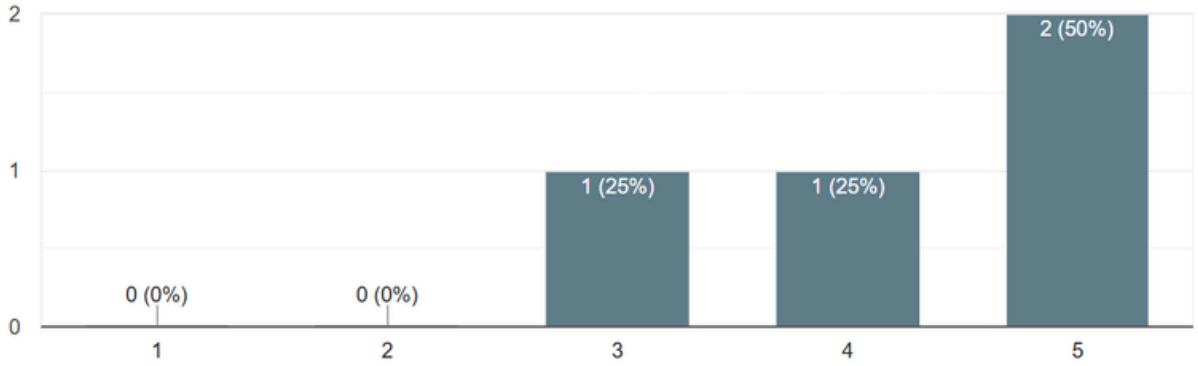
ค่าตอบ 4 ข้อ

โดยภาพรวม ท่านรู้สึกว่าหน่วยงานราชการในท้องถิ่น (เช่น สำนักงานเขต, เทศบาล) ทำงานล่าช้าและไม่ค่อยตอบสนองต่อปัญหาของประชาชน

คัดลอกแผนภูมิ

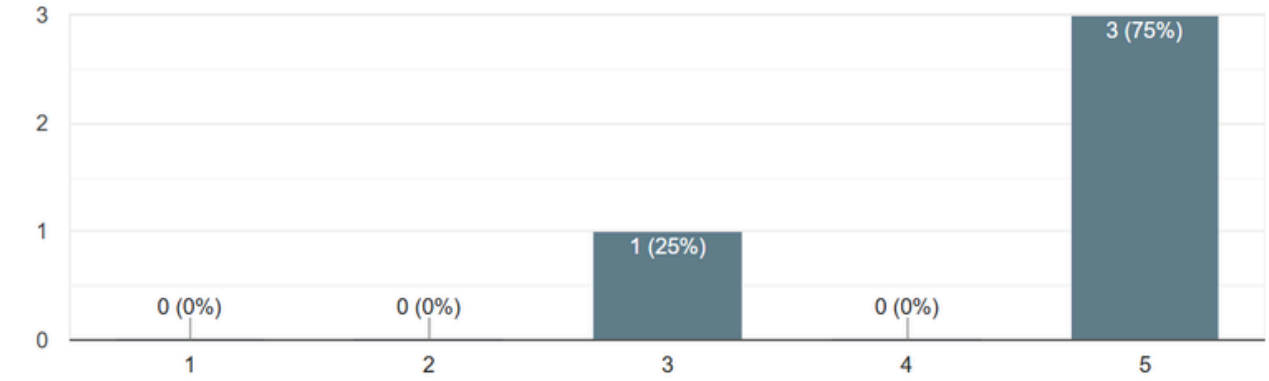
ค่าตอบ 4 ข้อ

ประชาชนทั่วไปควรมีสิทธิ์ร่วมแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการร่างกฎหมาย (พระราชบัญญัติ - Act) ไม่ใช่แค่การรับรู้ตอนกฎหมายประกาศใช้แล้ว

คัดลอกแผนภูมิ

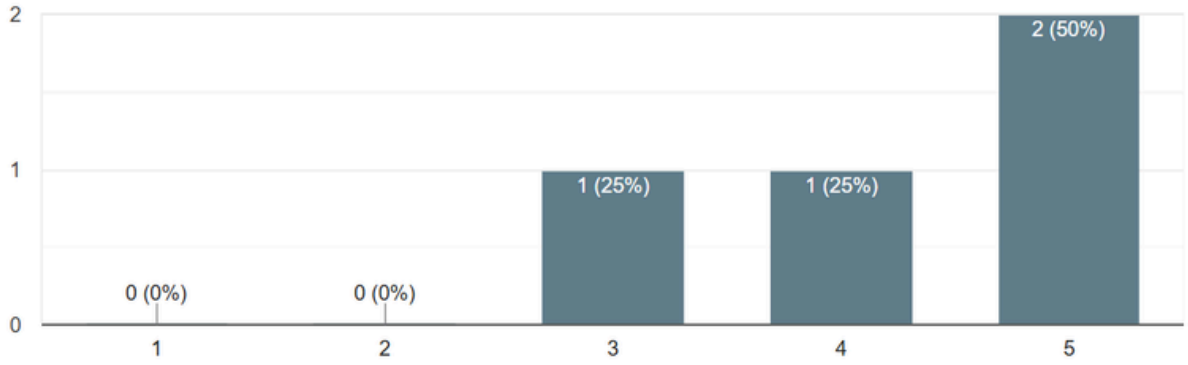
ค่าตอบ 4 ข้อ

นักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งส่วนใหญ่ มักจะให้ความสำคัญกับคะแนนเสียงของตนเอง มากกว่าการแก้ไขปัญหาสังคมในระยะยาว

คัดลอกแผนภูมิ

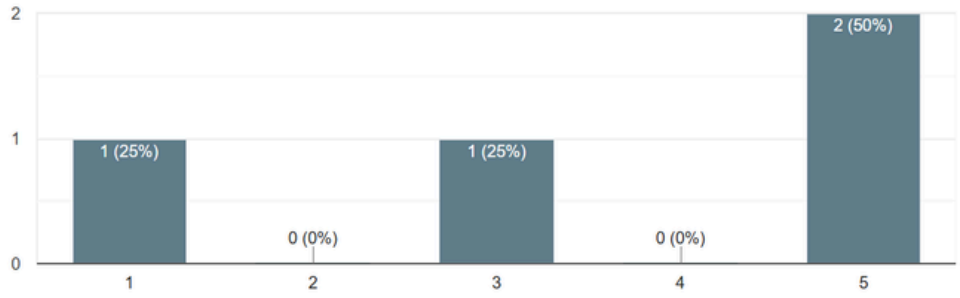
ค่าตอบ 4 ข้อ

อำนาจในการกำหนดทิศทางของประเทศ อยู่ในมือของกลุ่มทุนและผู้มีอิทธิพลมากกว่าอยู่ในมือของรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง

คัดลอกแผนภูมิ

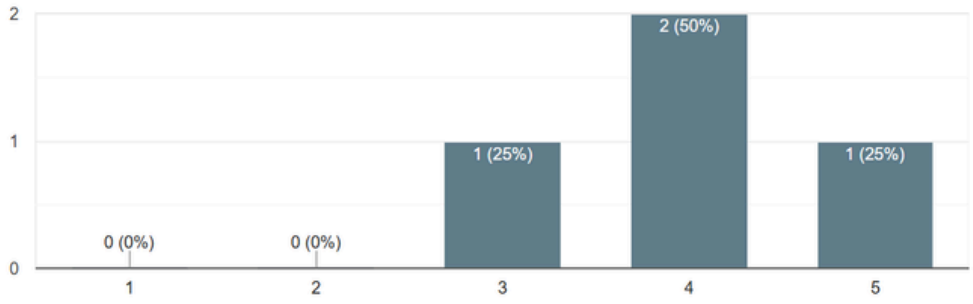
ค่าตอบ 4 ข้อ

สื่อมวลชนและองค์กรอิสระในปัจจุบัน ทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล (คณะรัฐมนตรี - Cabinet) ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นกลาง

คัดลอกแผนภูมิ

ค่าตอบ 4 ข้อ

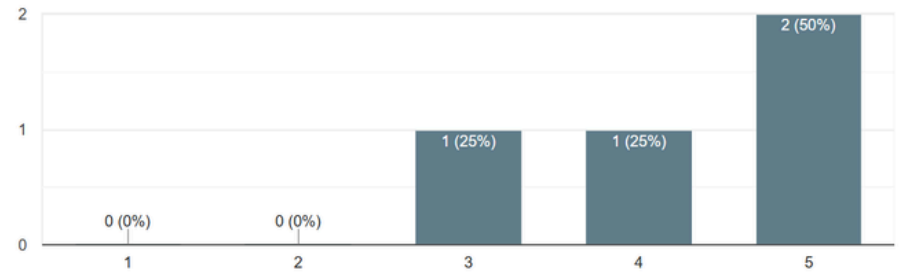

ส่วนที่ 4: การทดสอบแนวคิดโครงการ "ON-SITE"

หลังจากอ่านแนวคิดโครงการโดยรวม ท่านมีความสนใจอยากรับชมหนังสั้นเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด

คัดลอกแผนภูมิ

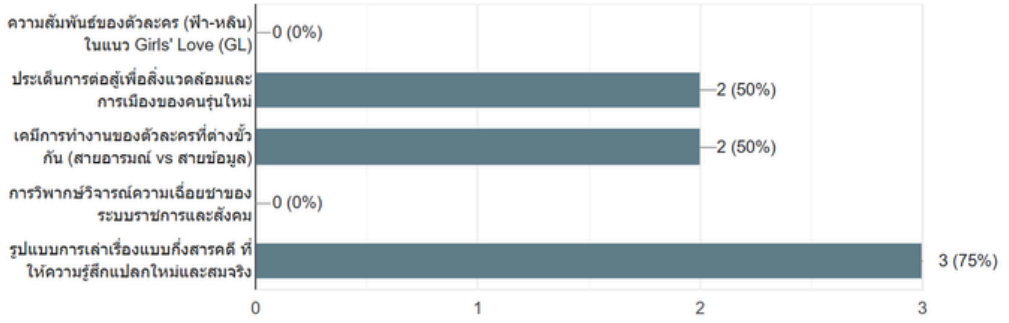
ค่าตอบ 4 ข้อ

องค์ประกอบใดในเรื่องที่ "ดึงดูด" ความสนใจของท่านมากที่สุด

คัดลอกแผนภูมิ

ค่าตอบ 4 ข้อ

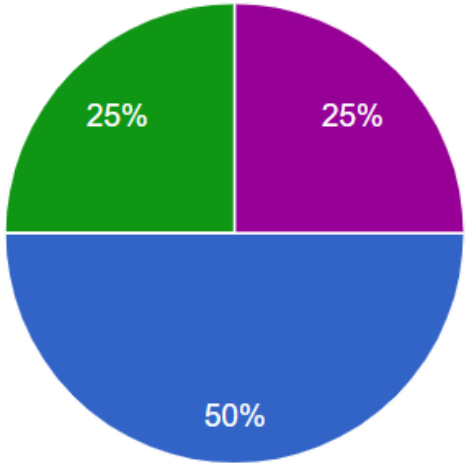

สรุปข้อคำถามได้ว่า

จากเรื่องย่อที่ได้อ่าน ท่านคิดว่า "สาร (Message)" หลักที่หนังสั้นเรื่องนี้พยายามจะสื่อสารกับผู้ชมคืออะไร

คัดลอกแผนภูมิ

คำตอบ 4 ข้อ

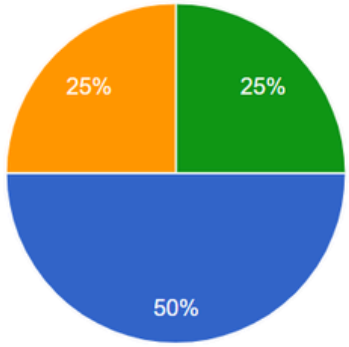

- พลังของคนรุ่นใหม่สามารถเปลี่ยนแปลงสังคมได้
- การแก้ปัญหาที่ยั่งยืนต้องใช้ทั้งหัวใจและข้อมูล
- ความรักสามารถเกิดขึ้นได้ท่ามกลางอุดมการณ์ที่แตกต่าง
- การต่อสู้กับระบบที่ใหญ่กว่าตัวเองเป็นเรื่องที่ยากแต่ก็มีความหวัง
- บ่อนใจ

คัดลอกแผนภูมิ

ท่านคิดว่าหนังสั้นที่มีแนวคิดลักษณะนี้ เหมาะสำหรับผู้ชมกลุ่มใดมากที่สุด

ค่าตอบ 4 ข้อ

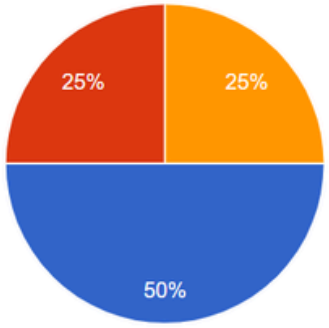

- กลุ่มนักศึกษาและคนรุ่นใหม่โดยเฉพาะ
- กลุ่มคนที่สนใจประเด็นการเมืองและสังคมอยู่แล้ว
- กลุ่มผู้ชมที่ชื่นชอบซีรีส์แนว Girls' Love (GL)
- ประชาชนทั่วไป ทุกเพศ ทุกวัย
- เป็นหนังเฉพาะกลุ่ม (Niche) ที่อาจจะดูยากไปหน่อย

คัดลอกแผนภูมิ

ท่านคาดหวังที่จะเห็น "ไดนามิก" ความสัมพันธ์ของฟ้าและหลินในรูปแบบใดมากที่สุด

ค่าตอบ 4 ข้อ

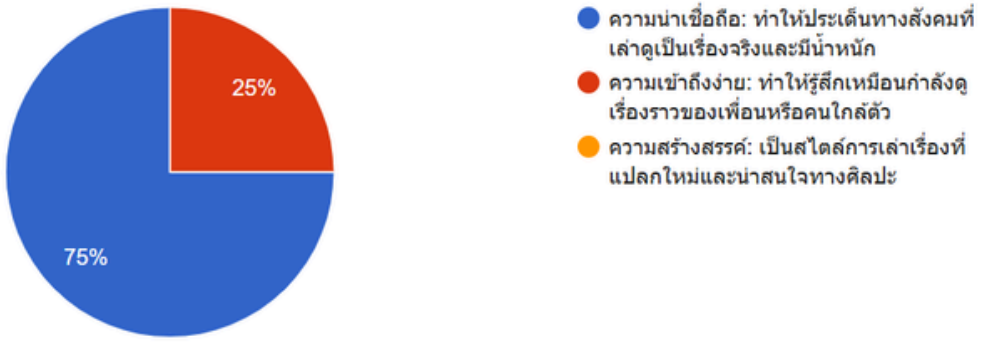

- คู่กัด (Rivals to Lovers): เริ่มจากการไม่ชอบหน้าและขัดแย้งกัน ก่อนจะค่อยๆ เข้าใจกัน
- คู่หู (Supportive Partnership): แม้จะต่างกัน แต่ก็ส่งเสริมและเรียนรู้จากกันและกันตั้งแต่ต้น
- ค่อยเป็นค่อยไป (Slow Burn): ความรู้สึกที่ค่อยๆ ก่อตัวขึ้นอย่างช้าๆ และลึกซึ้ง

คัดลอกแผนภูมิ

ท่านคิดว่า "จุดแข็ง" ที่สำคัญที่สุดของการเล่าเรื่องแบบ "กึ่งสารคดี" คืออะไร

คำตอบ 4 ข้อ

คัดลอกแผนภูมิ

ฉากแบบใดที่จะแสดงถึง "การรวมพลัง" ระหว่าง "ข้อมูล" ของหลิน และ "เรื่องเล่า" ของฟ้า ได้ทรงพลังและน่าจดจำที่สุด (The Synergy Scene Gimmick)

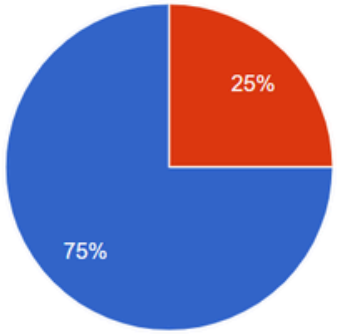
คำตอบ 4 ข้อ

คัดลอกแผนภูมิ

ในฐานะหนังสั้นกึ่งสารคดี ท่านคิดว่าการใช้ "ภาพเชิงสัญลักษณ์" (Visual Metaphor) แบบใด จะช่วยเสริมแก่นของเรื่องได้ดีที่สุด (The Visual Gimmick)

คำตอบ 4 ข้อ

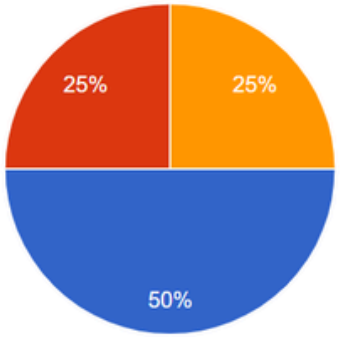

- การตัดต่อเปรียบเทียบ (Contrast Editing): ตัดสลับภาพความสกปรกของคลอง กับภาพถ่ายเก่าๆ ของชุมชนในสมัยที่คลองยังใสสะอาด
- การใช้ Data Visualization: การแสดงข้อมูลที่หลินวิเคราะห์ซ้อนทับขึ้นมาบนภาพฟุตเทจจริง (เช่น แสดงค่าสารเคมีลอยอยู่เหนือน้ำ)
- การใช้ภาพโดรน: การใช้มุมมองสูงของโดรนเพื่อแสดงให้เห็นภาพรวมของปัญหา (เช่น แนวขยะที่ยาวเป็นกิโลเมตร) ที่คนทั่วไปมองไม่เห็น

คัดลอกแผนภูมิ

ท่านอยากเห็นความสัมพันธ์ของฟ้าและหลิน "สะท้อน" ถึงประเด็นทางสังคมของเรื่องในแง่มุมใดมากที่สุด (The Relationship-as-Theme Gimmick)

คำตอบ 4 ข้อ

- เป็นพื้นที่ปลอดภัย (Safe Space): ความสัมพันธ์ของพวกเธอคือที่พักพิงเดียวท่ามกลางโลกภายนอกที่โหดร้ายและเต็มไปด้วยความขัดแย้ง
- เป็นภาพจำลองของปัญหา (Microcosm): การที่ทั้งสองคนต้องเรียนรู้ที่จะผสาน "เหตุผล" และ "ความรู้สึก" เข้าด้วยกัน ก็เหมือนกับการแก้ปัญหาสังคมที่ต้องใช้ทั้งส…
- เป็นสัญลักษณ์ของความหวัง (Symbol of Hope): การที่คนสองคนที่แตกต่างกันสุดขั้วสามารถรักกันได้ ก็เหมือนความหวังที่สังค…

คัดลอกแผนภูมิ

ดนตรีและเสียงประกอบ (Soundtrack/Sound Design) ควรมีบทบาทแบบใดในหนังเรื่องนี้ จึงจะสร้างผลกระทบทางอารมณ์ได้ดีที่สุด (The Auditory Gimmick)

คำตอบ 4 ข้อ

คัดลอกแผนภูมิ

ท่านคิดว่า "ความตึงเครียด" (Tension) ของเรื่องควรถูกขับเคลื่อนโดยปัจจัยใดเป็นหลัก จึงจะทำให้เรื่องน่าติดตามที่สุด (The Tension Gimmick)

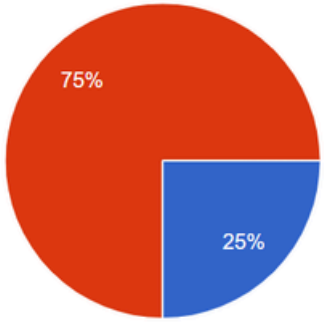
คำตอบ 4 ข้อ

คัดลอกแผนภูมิ

การที่เรื่องถูกเล่าในรูปแบบ "ฟุตเทจที่ถูกบันทึกไว้" ทำให้ท่านอยากรู้เบื้องหลังในประเด็นใดมากที่สุด (The Narrative Frame Gimmick)

คำตอบ 4 ข้อ

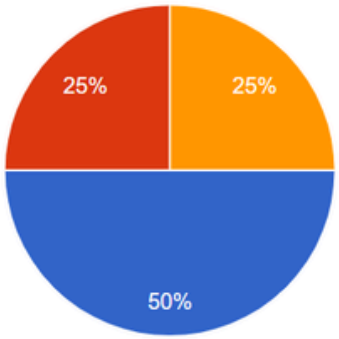

- ตัวตนของผู้ถ่ายทำ: อยากรู้ว่าใครคือคนที่ถือกล้องตามติดชีวิตพวกเขา และมีบทบาทต่อเรื่องราวหรือไม่
- สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจบเรื่อง: อยากเห็นฟุตเทจพิเศษ หรือคำบรรยายว่าเกิดอะไรขึ้นกับตัวละครและชุมชนหลังจากนั้น
- ฟุตเทจที่ "ไม่ได้ถูกใช้": อยากเห็นฉากที่อาจจะถูก "เซ็นเซอร์" หรือ "ตัดออกไป" เพราะมีความล่อแหลมหรือส่วนตัวเกินไป

คัดลอกแผนภูมิ

ประเด็นเชิงสังคม (Social Theme) ใด ที่ท่านคิดว่ามีความสำคัญและอยากให้หนังสั้นเรื่องนี้เจาะลึกมากที่สุด

คำตอบ 4 ข้อ

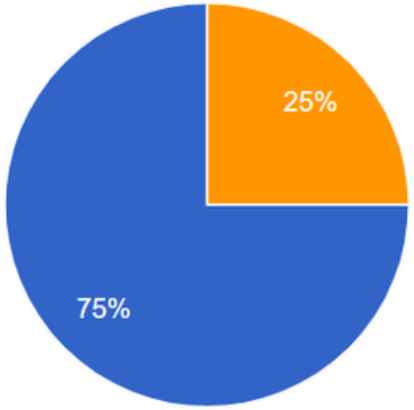

- ปัญหาสิ่งแวดล้อม: การแสดงให้เห็นผลกระทบที่แท้จริงของมลพิษในชุมชน
- การต่อสู้ของเยาวชน: การสะท้อนความยากลำบากและความหวังของคนรุ่นใหม่
- ปัญหาเชิงโครงสร้าง: การเปิดโปงกลไกของระบบราชการและอิทธิพลมืด
- การเติบโตส่วนบุคคล: การที่ตัวละครได้เรียนรู้และก้าวข้ามขีดจำกัดของตัวเอง

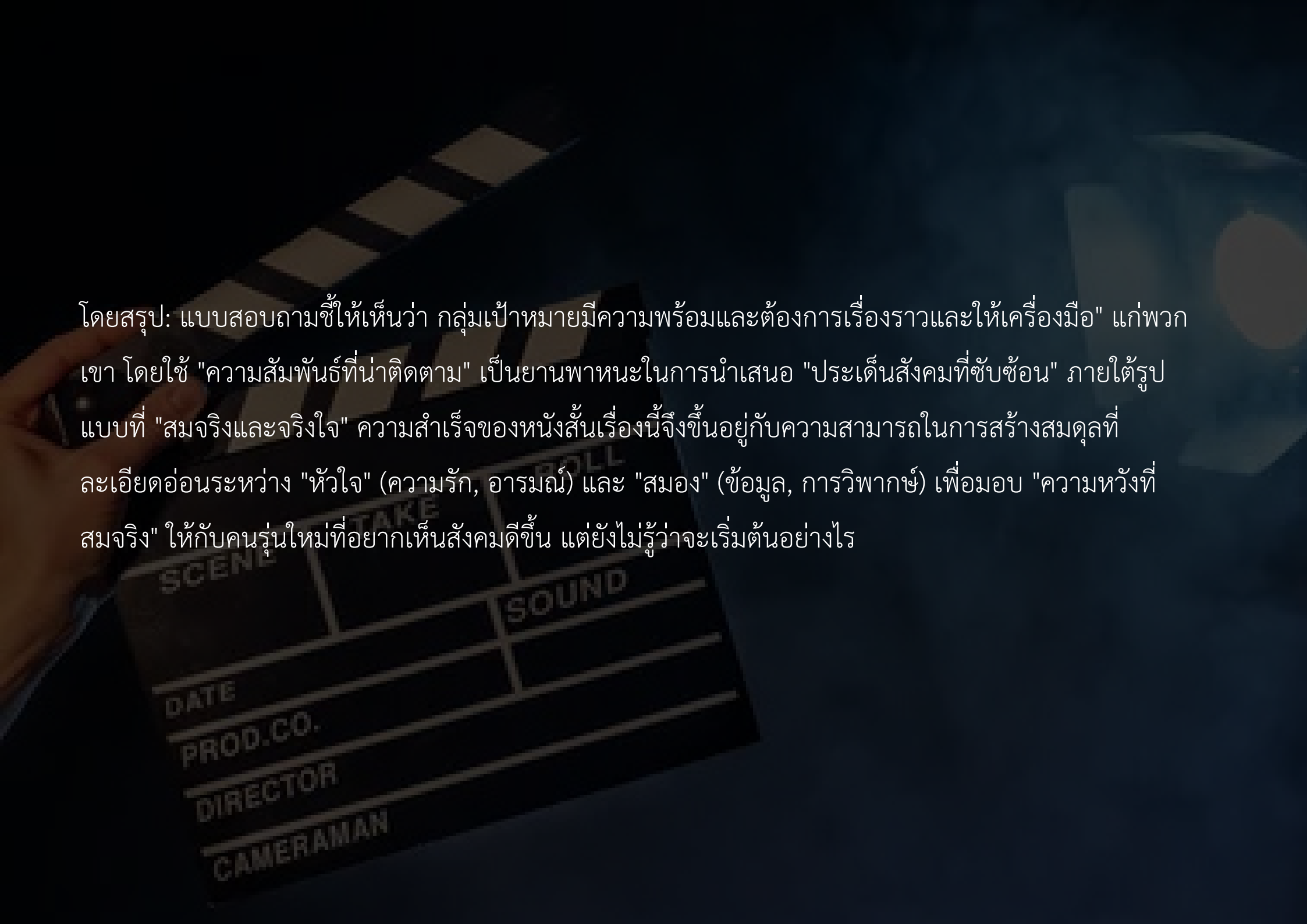
คัดลอกแผนภูมิ

ท่านอยากเห็นตอนจบของเรื่องราวในลักษณะใด ที่จะทำให้รู้สึกพึงพอใจและสมจริงมากที่สุด

คำตอบ 4 ข้อ

- จบแบบมีความหวัง (Hopeful Ending): ปัญหาอาจไม่คลี่คลาย 100% แต่เห็นการเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงที่ดี
- จบแบบชัยชนะ (Triumphant Ending): ตัวละครสามารถเอาชนะอุปสรรคและแก้ปัญหาได้สำเร็จอย่างชัดเจน
- จบแบบสมจริง (Realistic/Bittersweet Ending): สะท้อนความจริงว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องยาก อาจจบลงด้วยความสำเร็จเพียงเล็กน้อยหรือแม้กระทั่งความล้มเหลว

โดยสรุป: แบบสอบถามชี้ให้เห็นว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพร้อมและต้องการเรื่องราวและให้เครื่องมือ" แก่พวกเขา โดยใช้ "ความสัมพันธ์ที่น่าติดตาม" เป็นยานพาหนะในการนำเสนอ "ประเด็นสังคมที่ซับซ้อน" ภายใต้รูปแบบที่ "สมจริงและจริงใจ" ความสำเร็จของหนังสั้นเรื่องนี้จึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการสร้างสมดุลที่ละเอียดอ่อนระหว่าง "หัวใจ" (ความรัก, อารมณ์) และ "สมอง" (ข้อมูล, การวิพากษ์) เพื่อมอบ "ความหวังที่สมจริง" ให้กับคนรุ่นใหม่ที่อยากเห็นสังคมดีขึ้น แต่ยังไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นอย่างไร

DESIGN

Dการออกแบบ ESIGN

กลุ่มเป้าหมายหลัก : นิสิตนักศึกปริญญาตรี

ชื่อเรื่อง : ปฏิบัติการ (รัก) พลิกเมือง

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงความซับซ้อนของปัญหาสิ่งแวดล้อม ในชุมชน ที่มากกว่าแค่การทิ้งขยะไม่เป็นที่

2. เพื่อนำเสนอภาพแทน (Representation) ของเยาวชนในฐานะ "ผู้ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง" (Change Agents) ที่มีศักยภาพ

3. เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและเป็นกรณีศึกษา (Case Study) ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของคนรุ่นใหม่สามารถ สร้างผลกระทบ และเชื่อมโยงไปถึงระดับนโยบายได้อย่างไร

ความยาวของภาพยนตร์สั้น : 15 นาที

ระยะเวลาในการผลิต : 1-2สัปดาห์

แผนงานปฏิบัติงาน : เริ่มจากPre-Production (ขั้นเตรียมการผลิต)ต่อด้วยProduction (ขั้นการผลิต)และPost -production

Pre-Production

-การวางแผน(Plan),การจัดทำเนื้อหา(Content),เขียนบท(Script),จัดหาทีมงาน,คัดเลือกนักแสดง,จัดหาสถานที่ถ่ายทำ, การเตรียมวัสดุอุปกรณ์,จัดตารางเวลาถ่ายทำ

Production

-การประชุมทีมงาน เป็นการซักซ้อมความเข้าใจในการดำเนินงานของแต่ทีมและตรวจสอบความพร้อมก่อนที่จะยกกองถ่ายทำ

-การออกกองถ่าย เป็นการเคลื่อนย้ายกองถ่ายไปสู่การปฏิบัติงานถ่ายทำในสถานที่จริงตามแผนที่กำหนดไว้

-การดำเนินการถ่ายทำ เป็นการลงมือถ่ายทำภายใต้ความรับผิดชอบของผู้กำกับ เพื่อให้ได้ภาพและเสียงในแต่ละฉากตามแผนที่วางไว้

Post - production

- **เช็คภาพหรือฟุตเทจ (Footage)** ทั้งหมดรวมทั้งเสียงที่บันทึกว่าครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ หากเป็นไฟล์ดิจิทัลให้ทำการจัดเก็บอย่างเป็นระบบตั้งชื่อโฟลเดอร์ให้สื่อความหมายและเข้าใจง่าย

-เตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรม ที่ใช้ในการตัดต่อให้มีประสิทธิภาพตามความต้องการของชิ้นงาน รวมทั้งการจัดเตรียมพื้นที่การจัดเก็บข้อมูล

-เริ่มตัดต่อ โดยการตัดเรียงไปตามการดำเนินเรื่องของบทหนัง วางเสียงบรรยากาศ ทำเสียงประกอบรวมทั้งใส่ CG หรือคอมพิวเตอร์กราฟิกตามที่ต้องการ

- หลังจากได้ไฟล์หนังต้นฉบับแล้ว ทีมงานร่วมกันพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขตามความเหมาะสม เพื่อให้ผลงานมีคุณภาพดีที่สุดก่อนจะนำไปฉายหรือเผยแพร่

งบประมาณที่กำหนด : 5000 บาท

CREATIVE

CREATIVE
การสร้างสรรค์

ผู้ผลิตได้ศึกษาหรือรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนใจเพื่อทำภาพยนตร์สั้นและได้วิเคราะห์เนื้อหาที่รวบรวมมาทั้งหมดเพื่อมากำหนดธีมที่จะจัดทำ และเริ่มเขียนบท

ชื่อเรื่อง : ปฏิบัติการ (รัก) พลิกเมือง

รูปแบบ: หนังสั้นกึ่งสารคดี (Mockumentary / Found Footage) **แนว**: โรแมนติก-ดราม่า, Coming-of-Age, Girls' Love (GL), Social Movement Logline: ติดตามชีวิต-ติดจอ-ติดใจ สองสาวนักศึกษาต่างขั้ว "**ฟ้า**" นักสื่อสารสายอารมณ์ และ "**หลิน**" วิศวกร สายข้อมูล ที่ต้องลงพื้นที่ทำโปรเจกต์แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน ท่ามกลางข้อมูลมลพิษ,และความเฉื่อยชาของระบบราชการ พวกเธอค้นพบว่า "**ข้อมูล**" ที่ซับซ้อนที่สุดอาจอยู่ข้างในหัวใจของกันและกัน

ยกตัวอย่างบทสื่อการผลิตภาพยนตร์สั้น

Mood & Tone

หยดฝนกลิ่นสนิม
PETRICHOR THE SERIES
one 31

หยดฝนกลิ่นสนิม
PETRICHOR THE SERIES
one 31

ชื่อเรื่อง : ON-SITE: ปฏิบัติการ (รัก) พลิกเมือง

• ชื่อเรื่อง: ON-SITE: ปฏิบัติการ (รัก) พลิกเมือง

รูปแบบ: หนังสั้นกึ่งสารคดี (Mockumentary / Found Footage)

แนว: โรแมนติก-ดราม่า, Coming-of-Age, Girls' Love (GL), Social Movement

5.1) Big Idea (แนวคิดแก่นกลาง)

"การเปลี่ยนแปลงสังคมที่ยั่งยืน ไม่ได้เกิดจากแค่ 'ข้อมูล' ที่ถูกต้อง หรือ 'เรื่องเล่า' ที่ทรงพลังเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการที่ 'เหตุผล' และ 'อารมณ์' เรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกัน เพื่อแปรเปลี่ยนความเฉยชาให้กลายเป็นความหวัง และความหวังให้กลายเป็นการลงมือทำ แม้ในระบบที่ดูเหมือนไม่มีทางเอาชนะได้ก็ตาม"

5.2) Logline (แก่นเรื่องในหนึ่งประโยค)

ติดตามชีวิต-ติดจอ-ติดใจ สองสาวนักศึกษาต่างขั้ว "ฟ้า" นักสื่อสารสายอารมณ์ และ "หลิน" วิศวกรสายข้อมูล ที่ต้องลงพื้นที่ทำโปรเจกต์แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน ท่ามกลางข้อมูลมลพิษ และความเฉื่อยชาของระบบราชการ พวกเธอค้นพบว่า "ข้อมูล" ที่ซับซ้อนที่สุด อาจอยู่ข้างในหัวใจของกันและกัน

5.3) Theme (แก่นเรื่อง/สารที่ต้องการจะสื่อ)

- Theme หลัก: ชัยชนะที่แท้จริงไม่ได้เกิดจากตรรกะที่เหนือกว่า หรืออารมณ์ที่ยิ่งใหญ่กว่า แต่เกิดจากการผสานพลังของข้อมูลเชิงประจักษ์ (สมอง) เข้ากับการสื่อสารที่เข้าถึงความรู้สึก (หัวใจ) เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงที่สมบูรณ์และมีความหมาย
- Theme รอง:
- แม้จะต้องเผชิญหน้ากับระบบที่แข็งแกร่งและดูเหมือนไม่มีทางเปลี่ยนแปลงได้ แต่พลังของการทำงานร่วมกันและความเชื่อมั่นเล็กๆ สามารถจุดประกายความหวังและนำไปสู่การเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงได้เสมอ
- ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ดูเป็นเรื่องใหญ่และไกลตัว แท้จริงแล้วส่งผลกระทบโดยตรงต่อชีวิต ความทรงจำ และความสัมพันธ์ของผู้คน และในทางกลับกัน ความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ลึกซึ้งก็สามารถกลายเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญในการต่อสู้กับปัญหาที่ใหญ่กว่าได้
- การต่อสู้เพื่อคนอื่น คือการเดินทางเพื่อค้นพบและทำความเข้าใจตัวเองที่ลึกซึ้งที่สุด เป็นการเติบโตที่ต้องแลกมาด้วยการก้าวข้ามขีดจำกัด, การเผชิญหน้ากับความล้มเหลว, และการเรียนรู้ที่จะยอมรับในความแตกต่างของผู้อื่น

Plot Outline ฟ้า (นักสื่อสาร) และ หลิน (นักวิเคราะห์) สองนักศึกษาต่างขั้ว ถูกจับคู่ทำโครงการแก้ปัญหาน้ำเสียในชุมชน ในช่วงแรก ทั้งสองทำงานด้วยวิธีการที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงและเกิดความขัดแย้งกันตลอดเวลาจนงานไม่คืบหน้า จุดเปลี่ยนเกิดขึ้นเมื่อ "เรื่องเล่า" ของฟ้าและ "ข้อมูล" ของหลินชี้ไปที่ต้นตอเดียวกัน: โรงงานของผู้มีอิทธิพล ทว่าความพยายามครั้งแรกในการนำเสนอข้อมูลร่วมกันต่อชุมชนกลับล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงจากความกลัวและอิทธิพลมืด ความพ่ายแพ้ครั้งนั้นหลอมรวมให้ทั้งสองต้องหันมาร่วมมือกันอย่างแท้จริง ทั้งในแง่การทำงานและความรู้สึก พวกเธอเปลี่ยนยุทธศาสตร์ใหม่ สร้างแคมเปญวิดีโอออนไลน์ที่ผสมผสานข้อมูลที่เข้าใจง่ายเข้ากับเรื่องราวที่ทรงพลัง แคมเปญกลายเป็นไวรัล สร้างแรงกดดันให้ภาครัฐต้องเข้ามาตรวจสอบ แต่ในขณะเดียวกันก็นำมาซึ่งภัยคุกคาม ผลลัพธ์ที่ได้คือชัยชนะที่ไม่สมบูรณ์: ตลาดสั่งให้ปรับปรุง แต่ยังไม่ถูกย้าย แทนที่จะจบแค่นั้น พวกเธอเลือกที่จะ ส่งต่อ ให้ชุมชนด้วยการสอนเครื่องมือและวิธีการเฝ้าระวังด้วยตนเอง เรื่องจบลงที่ภาพของทั้งสองคนมองวิถีชีวิตของผู้คนที่เริ่มมีความหวัง เป็นสัญลักษณ์ของการเริ่มต้นใหม่ทั้งของชุมชนและความสัมพันธ์

บทภาพยนตร์สั้น **ON-SITE: ปฏิบัติการ (รัก) พลิกเมือง**

SCENE 1 EXT. หน้าคณะวิทยาการสารสนเทศ – AFTERNOON

[ON-SITE FOOTAGE - STABILIZED HANDHELD CAMERA]

เสียงจอแจของนักศึกษาดังขึ้นมาก่อนภาพจะปรากฏ

ภาพเปิดมาที่ลานหน้าคณะวิทยาการสารสนเทศ นิสิตจำนวนมากกำลังเดินสวนกันขวักไขว่หลังเลิกเรียน แสงแดดยามบ่ายส่องกระทบกระจกอาคาร

กล้องจับไปที่ หลิน ที่เพิ่งเดินออกมาจากตึก เธออยู่ในชุดนิสิตเรียบร้อยแต่ทะมัดทะแมง สะพายกระเป๋าเป้ที่ดูหนัก เดินลิ่วๆ ฝ่าฝูงชนอย่างไม่สนใจสิ่งรอบข้าง ในมือถือโทรศัพท์แนบหู

(V.O.)

คุณเคยสงสัยไหมคะว่า... โลกใบนี้ที่เราอยู่ ประกอบขึ้นมาจากอะไรกันแน่

หลินขมวดคิ้วเล็กน้อยขณะฟังปลายสาย เธอเดินเลี่ยงกลุ่มนักศึกษาที่กำลังหัวเราะกันอย่างรวดเร็ว

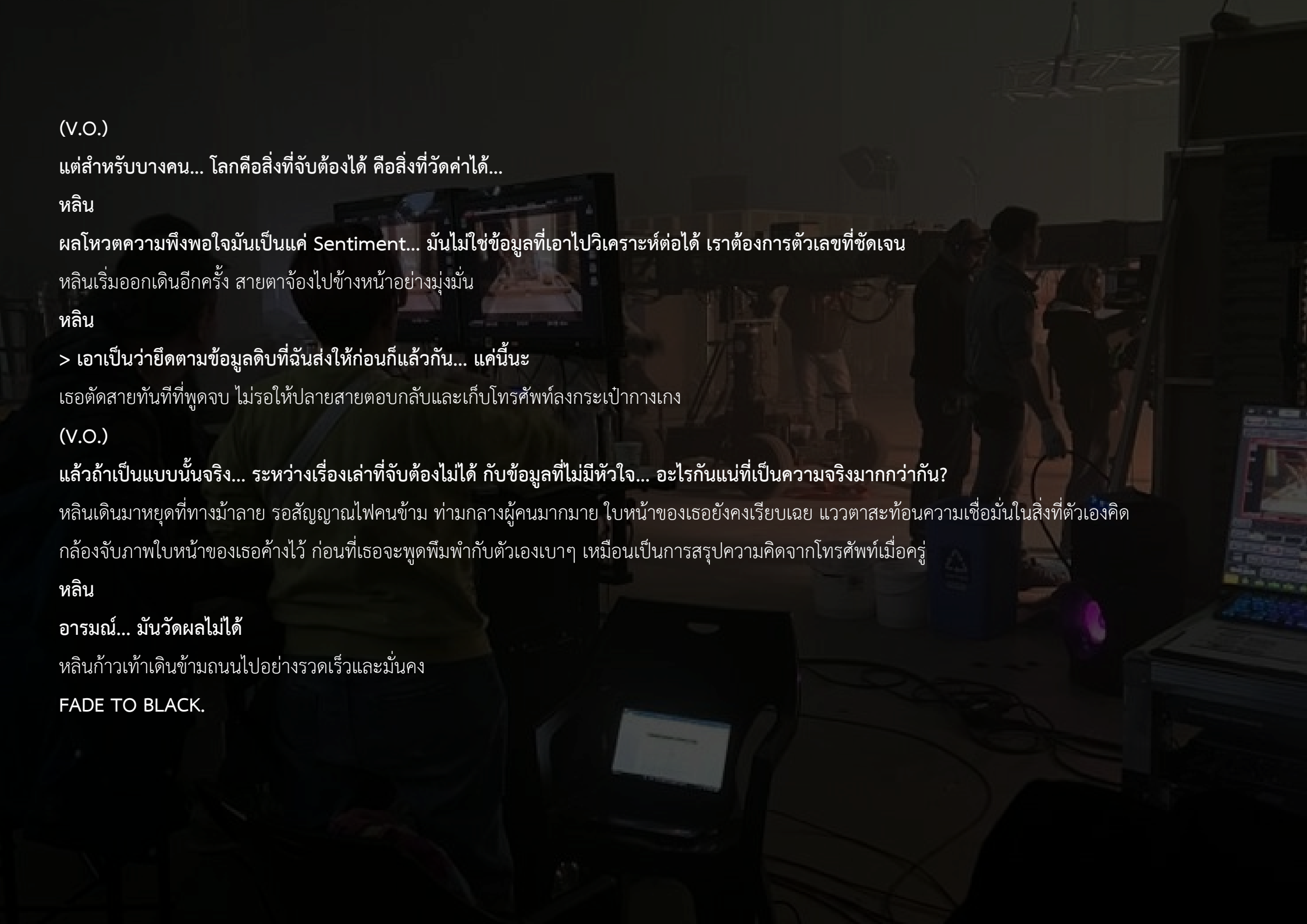
(V.O.)

บางคนอาจจะบอกว่า... มันคือเรื่องเล่า คือความทรงจำ คือความรู้สึกอุ่นๆ ที่อยู่ในใจ... คือสายใยที่มองไม่เห็น แต่เรากลับสัมผัสมันได้

กล้องซูมเข้าไปใกล้ใบหน้าของหลินมากขึ้น เราได้ยินเสียงจากโทรศัพท์ของเธอชัดขึ้น

หลิน

> ...ไม่ใช่ 'น่าจะ' สิ เราคุยกันแล้วว่าต้องอ้างอิงจาก tdri เท่านั้น

(V.O.)

แต่สำหรับบางคน... โลกคือสิ่งที่จับต้องได้ คือสิ่งที่วัดค่าได้...

หลิน

ผลโหวตความพึงพอใจมันเป็นแค่ Sentiment... มันไม่ใช่ข้อมูลที่เอาไปวิเคราะห์ต่อได้ เราต้องการตัวเลขที่ชัดเจน

หลินเริ่มออกเดินอีกครั้ง สายตาจ้องไปข้างหน้าอย่างมุ่งมั่น

หลิน

> เอาเป็นว่ายึดตามข้อมูลดิบที่ฉันส่งให้ก่อนก็แล้วกัน... แค่นี้นะ

เธอตัดสายทันทีที่พูดจบ ไม่รอให้ปลายสายตอบกลับและเก็บโทรศัพท์ลงกระเป๋ากางเกง

(V.O.)

แล้วถ้าเป็นแบบนั้นจริง... ระหว่างเรื่องเล่าที่จับต้องไม่ได้ กับข้อมูลที่ไม่มีหัวใจ... อะไรกันแน่ที่เป็นความจริงมากกว่ากัน?

หลินเดินมาหยุดที่ทางม้าลาย รอสัญญาณไฟคนข้าม ท่ามกลางผู้คนมากมาย ใบหน้าของเธอยังคงเรียบเฉย แววตาสะท้อนความเชื่อมั่นในสิ่งที่ตัวเองคิด กล้องจับภาพใบหน้าของเธอค้างไว้ ก่อนที่เธอจะพูดพึมพำกับตัวเองเบาๆ เหมือนเป็นการสรุปความคิดจากโทรศัพท์เมื่อครู่

หลิน

อารมณ์... มันวัดผลไม่ได้

หลินก้าวเท้าเดินข้ามถนนไปอย่างรวดเร็วและมั่นคง

FADE TO BLACK.

SCENE 2 INT. สำนักคอมพิวเตอร์ – DAY

บรรยากาศในห้องโถงที่คึกคัก มีโต๊ะยาวหลายตัวสำหรับให้นักศึกษานั่งทำงานกลุ่ม

กล้องจับไปที่ **ฟ้า (19)** เธอนั่งอยู่กลางวงล้อมของ "งาน" ที่กระจายอยู่เต็มโต๊ะ มีทั้งหนังสือพิมพ์, รูปถ่ายขาวดำของผู้คน, โพสต์อิทสีสดใสที่แปะอยู่รอบจอแล็ปท็อป, และสมุดที่เต็มไปด้วย Mind Map เธอกำลังใส่หูฟัง ข้างหนึ่งแนบหู อีกข้างเปิดไว้ กำลังจดบางอย่างจากเสียงสัมภาษณ์ที่ได้ยินในหูฟังอย่างตั้งใจ

หลิน (19) เดินเข้ามาในห้องอย่างมีเป้าหมาย เธอไม่ได้เดินเรื่อยเปื่อย แต่กวาดสายตามองหานักศึกษาที่มีลักษณะตรงตามประกาศ เธอมองเห็นโต๊ะที่ดู "สร้างสรรค์" ที่สุดของฟ้า แล้วเดินตรงเข้ามา

หลินหยุดยืนอยู่ข้างโต๊ะ มองการทำงานที่ดู "วุ่นวาย" ของฟ้าด้วยสายตาที่วิเคราะห์อยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะเอ่ยปากถาม

หลิน

ขอโทษนะคะ... คุณฟ้า รึเปล่าคะ

ฟ้าสะดุ้งเล็กน้อย รีบถอดหูฟังออก หันมามองหลินด้วยแววตางุนงง แต่ก็ส่งยิ้มที่เป็นมิตรกลับไปทันที

ฟ้า

ใช่ค่ะ... เราเอง มีอะไรรึเปล่า

หลิน

พอฉันเห็นประกาศรับสมาชิกชมรม "ศนสร้างเมือง" ในเพจของคณะอ้ะค่ะ

ฟ้า

อ๋อ! ใช่ๆๆ สนใจเหรอ ดีใจจัง!

หลิน

ในประกาศระบุว่าต้องการคนที่มีทักษะด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและเทคโนโลยี... พอดีฉันเรียนวิศวะคอมฯ เลยอยากมาสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม

ฟ้า

ก็ดีนะ เราต้องการคนแบบเธออยู่พอดี คือตอนนี้เรากำลังจะทำโปรเจกต์ใหญ่... เป็นการลงพื้นที่ชุมชนตลาดสดเทศบาลเมือง ไปช่วยแก้ปัญหาให้เขา สร้างการเปลี่ยนแปลง... มันมีความหมายมากๆ เลยนะ

ฟ้าพูดด้วยแววตาเป็นประกาย เธอใช้มือประกอบการอธิบายอย่างมีพลัง

หลินรับฟังนิ่งๆ ไม่ได้แสดงอารมณ์ร่วมไปกับความตื่นเต้นของฟ้า

หลิน

"การเปลี่ยนแปลง" ที่ว่า... มีขอบเขตของโครงการที่ชัดเจนรึยังคะ? วัตถุประสงค์เชิงปริมาณคืออะไร แล้วตอนนี้มีชุดข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data) ของชุมชนแล้วรึยัง

คำถามของหลินทำให้ฟ้าชะงักไปเล็กน้อย รอยยิ้มกระตือรือร้นของเธอหุบลงนิดหน่อย

ฟ้า

เอิ่ม... ก็... ข้อมูลก็.....ก็เป็นเรื่องเล่าของคนที่นั่นน่ะ ความทรงจำของเขา ความรู้สึก... พวกนี้คือข้อมูลที่มีค่าที่สุดเลยนะ

หลินมองไปที่โต๊ะของฟ้าแวบหนึ่ง แล้วกลับมามองหน้าฟ้าด้วยสายตาที่อ่านไม่ออก แต่แฝงไปด้วยความกังขาเล็กๆ

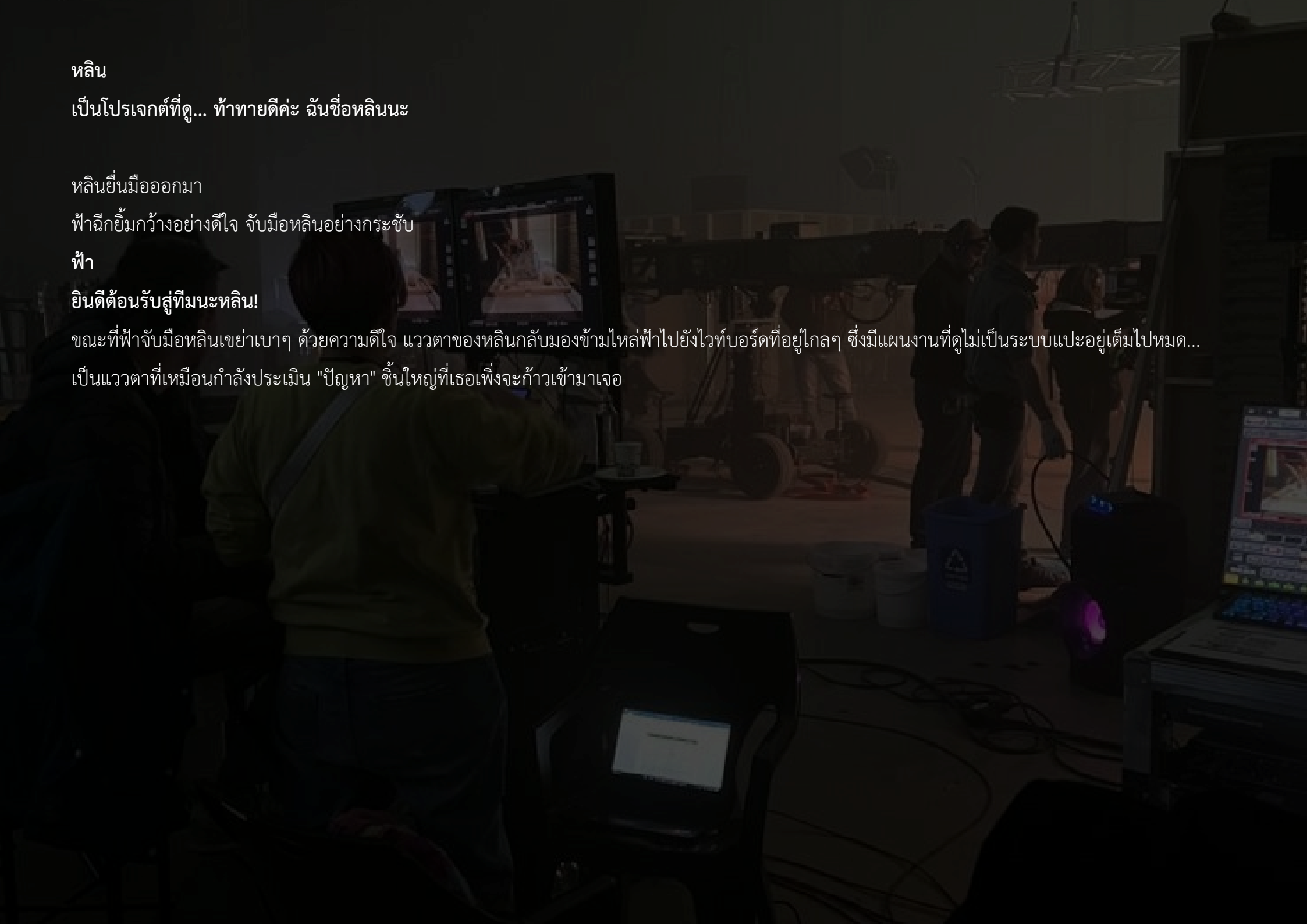
หลิน

เข้าใจค่ะ... แต่ฉันหมายถึงข้อมูลที่วัดผลได้... สถิติ จำนวนครัวเรือน แหล่งที่มาของรายได้...

ฟ้า

นั่นแหละ! นั่นคือเหตุผลที่เราต้องการเธอไง! เราต้องการคนมาช่วยทำให้ "หัวใจ" ของเรื่องราว... มี "โครงสร้าง" ที่แข็งแรงพอจะไปต่อสู้กับคนอื่นได้...สรุปว่า... สนใจจริงๆ ใช่ไหม

หลินมองเข้าไปในดวงตาที่เปี่ยมไปด้วยความหวังของฟ้า เธอหยุดคิดครู่หนึ่ง

หลิน

เป็นโปรเจกต์ที่ดู... ท้าทายดีค่ะ ฉันชื่อหลินนะ

หลินยื่นมือออกมา

ฟ้าฉีกยิ้มกว้างอย่างดีใจ จับมือหลินอย่างกระชับ

ฟ้า

ยินดีต้อนรับสู่ทีมนะหลิน!

ขณะที่ฟ้าจับมือหลินเขย่าเบาๆ ด้วยความดีใจ แววตาของหลินกลับมองข้ามไหล่ฟ้าไปยังไวท์บอร์ดที่อยู่ไกลๆ ซึ่งมีแผนงานที่ดูไม่เป็นระบบแปะอยู่เต็มไปหมด...

เป็นแววตาที่เหมือนกำลังประเมิน "ปัญหา" ชิ้นใหญ่ที่เธอเพิ่งจะก้าวเข้ามาเจอ

FADE OUT.

SCENE 3 INT. **ห้องชมรมคนสร้างเมือง** - NIGHT

บรรยากาศในห้องชมรมค่อนข้างตึงเครียด อากาศอบอวลไปด้วยกลิ่นบะหมี่ถ้วยและปากกาไวท์บอร์ด แสงไฟนีออนส่องสว่างจ้า พี่จักริน นั่งเอนหลังพิงเก้าอี้พลางยกกาแฟกระป๋องขึ้นจิบ เขามองทั้งคู่ด้วยรอยยิ้มที่เหนื่อยใจแต่ก็อดขำไม่ได้

พี่จักริน

การประชุมวางกลยุทธ์ครั้งแรก... คือหายนะดีๆ นี่เองครับ มันเหมือนเอาแม่เหล็กขั้วเดียวกันที่แรงที่สุดในโลก มาพยายามดันเข้าหากัน... ไม่มีใครยอมใครเลย

กล้องจับภาพกว้างในห้องชมรม ฟ้า กำลังยืนอยู่หน้าไวท์บอร์ดขนาดใหญ่ มันไม่ใช่แค่บอร์ดธรรมดา แต่เป็น "เว็บเรื่องเล่า" (Story Web) ที่เต็มไปด้วยภาพถ่ายขาวดำของผู้คนริมคลอง, โพสต์อิทที่เขียนคำพูดคมคาย, และเส้นที่โยงใยความสัมพันธ์ของปัญหาต่างๆ เข้าด้วยกัน เธอกำลังนำเสนออย่างมีอารมณ์ร่วม

ฟ้า

...เห็นมั้ยคะพี่จักริน ประเด็นมันไม่ใช่แค่เรื่องทางเดินที่พัง แต่มันคือรอยร้าวที่เชื่อมไปถึงความทรงจำของยายคนหนึ่งที่เคยหกล้มตรงนี้ มันคือเรื่องเล่าของความไม่ใส่ใจที่กำลังจะตายไปพร้อมกับชุมชน เราต้องทำให้คนข้างนอกรู้สึกเหมือนนี่คือเรื่องของบ้านตัวเอง!

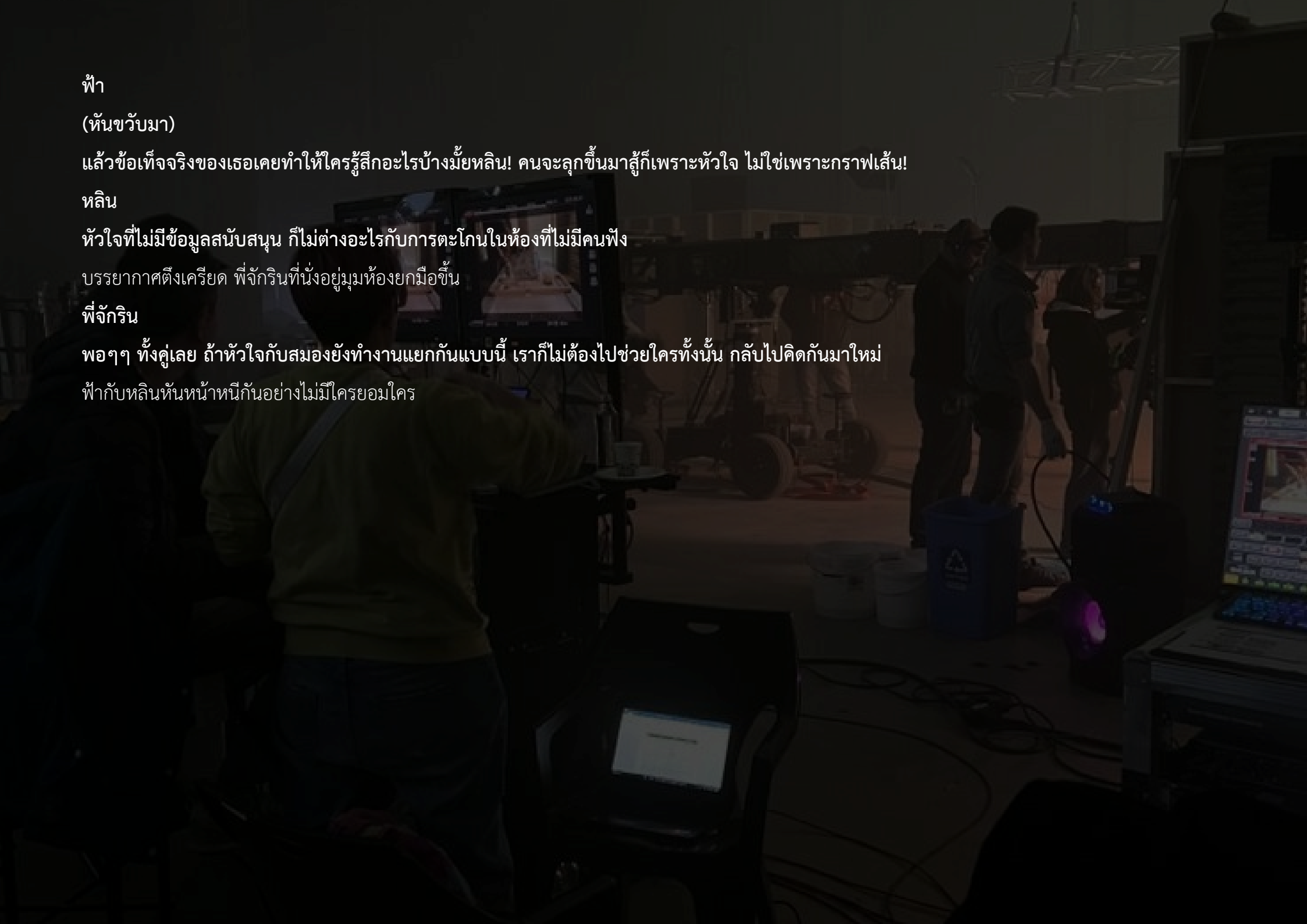
หลิน, ซึ่งนั่งอยู่หน้าแล็ปท็อปและนิ่งเงียบมาตลอด, ค่อยๆ ปิดหน้าจอลงช้าๆ

หลิน

ความรู้สึกวัดผลไม่ได้ นี่คือปัญหาที่แท้จริง

(เธอชี้ไปที่กราฟ)

ค่า BOD พุ่งสูงเกินมาตรฐาน 300% ในจุดนี้ สัมพันธ์กับตำแหน่งของตลาดพอดี นี่คือข้อเท็จจริง ไม่ใช่เรื่องเล่า

ฟ้า

(หันขวับมา)

แล้วข้อเท็จจริงของเธอเคยทำให้ใครรู้สึกอะไรบ้างมั้ยหลิน! คนจะลุกขึ้นมาสู้ก็เพราะหัวใจ ไม่ใช่เพราะกราฟเส้น!

หลิน

หัวใจที่ไม่มีข้อมูลสนับสนุน ก็ไม่ต่างอะไรกับการตะโกนในห้องที่ไม่มีคนฟัง

บรรยากาศตึงเครียด พี่จักรินที่นั่งอยู่มุมห้องยกมือขึ้น

พี่จักริน

พอๆๆ ทั้งคู่เลย ถ้าหัวใจกับสมองยังทำงานแยกกันแบบนี้ เราก็ไม่ต้องไปช่วยใครทั้งนั้น กลับไปคิดกันมาใหม่

ฟ้ากับหลินหันหน้าหนีกันอย่างไม่มีใครยอมใคร

SCENE 4 EXT. ตลาดสดใกล้ชุมชน - DAY

เปิดฉากด้วยความโกลาหลที่มีชีวิตชีวาของตลาดสดในตอนกลางวันแสกๆ เสียงสับหมูดังเป็นจังหวะ เสียงตะหลิวเคาะกระทะจากร้านอาหารตามสั่ง เสียงแม่ค้าตะโกนเรียกลูกค้า และเสียงผู้คนพูดคุยจอแจผสมปนเปกันจนแทบจับใจความไม่ได้ กล้อง Handheld เคลื่อนไหวอย่างเป็นธรรมชาติ ตามติดแผ่นหลังของ **ฟ้า (19)** ที่กำลังเดินลัดเลาะผ่านแผงลอยต่างๆ อย่างคล่องแคล่ว ในมือของเธอมีถุงพลาสติกใส่ผักสองสามอย่าง เธอดูสบายๆ และกลมกลืนไปกับบรรยากาศรอบตัว ฟ้าถือโทรศัพท์แนบหูด้วยไหล่ ใบหน้าของเธอเปื้อนรอยยิ้มสดใสและเต็มไปด้วยความตื่นเต้นขณะคุยกับปลายสาย

ฟ้า

...จริงๆ นะแม่! ป้าเขาเล่าว่าเมื่อก่อนตรงนี้เป็นจุดกึ่งกลางของเมืองมีของกินมากมายแต่ตอนนี้ปัญหาเรื่องพื้นที่เป้น 1 สิ่งที่พวกเค้ากังวล... ใช่ๆ แม่ลองนึกภาพตามสิ... บรรยากาศมันน่าเดินสักที่ไหน

ฟ้าหยุดเดินเพื่อหลบทางให้คนเข็นรถส่งน้ำแข็ง เธอยังคงคุยโทรศัพท์อย่างออกรส สายตาของเธอกวาดมองไปรอบๆ อย่างสนอกสนใจ เหมือนทุกสิ่งทุกอย่างคือเรื่องเล่าชิ้นใหม่

ฟ้า

...ซึ่งหนูโคตรอยากทำสารคดีสะท้อนเลยอ้ะแม่

ทันใดนั้น **หลิน (19)** ในชุดเสื้อเชิ้ตสีเรียบที่ดูผิดที่ผิดทางอย่างชัดเจนในตลาดแห่งนี้ เดินเข้ามาในเฟรมพอดี เธอดูเหมือนกำลังปฏิบัติภารกิจบางอย่างมากกว่ามาเดินเล่น สายตาของเธอกวาดมองอย่างรวดเร็วและเป็นระบบ ไม่ได้สนใจสีสันของตลาด แต่เหมือนกำลังมองหา "รูปแบบ" หรือ "ความผิดปกติ" บางอย่างอยู่ แล้วสายตาของเธอก็หยุดลงที่ฟ้า

หลินเดินตรงเข้ามาหาด้วยฝีเท้าที่มั่นคงและมีเป้าหมายชัดเจน

หลิน

....ฟ้า

เสียงเรียกที่ราบเรียบแต่ชัดเจน ทำให้ฟ้าสะดุ้งเล็กน้อย เธอหันมาและแสดงสีหน้าประหลาดใจอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเห็นว่าเป็นใคร

ฟ้า

แค่นี้ก่อนนะแม่... เดี๋ยวฟ้าโทรกลับ... ค่ะๆ...

อ้าวหลิน! มาทำอะไรแถวนี้เนี่ย ไม่นึกว่าจะเจอในที่แบบนี้เลย

หลิน

ฉันมาเดินสำรวจพื้นที่รอบนอกโครงการน่ะ... เก็บข้อมูลบริบททางเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

หลินตอบด้วยศัพท์เทคนิคตามแบบฉบับของเธอ

ฟ้า

อ๋อ... "เก็บข้อมูล" สินะ ส่วนฉันมา "เก็บเรื่องเล่า" น่ะ (ชูถุงกับข้าว) ป้าคนขายเพิ่งเล่าเรื่องผีที่ศาลเจ้าท้ายตลาดให้ฟัง สนุกมากเลย

หลินไม่ได้ยิ้มตาม เธอมีสีหน้าจริงจังเหมือนเดิม ทั้งสองคนเริ่มเดินเคียงข้างกันไปข้างหน้าช้าๆ ผ่านแผงขายของสดที่ส่งกลิ่นคละคลุ้ง

หลิน

ฉันขอถามอะไรหน่อยได้ไหม

ฟ้า

ได้เลย ว่ามาสิ

หลิน

ทำไม... ทำไมเธอถึงเชื่อใน "ความรู้สึก" มากขนาดนั้น

คำถามของหลินตรงและไม่มีการเกริ่นนำใดๆ ราวกับเป็นคำถามในการสัมภาษณ์งาน ทำให้บรรยากาศผ่อนคลายเมื่อครู่หายไปทันที ฟ้าชะงักไปเล็กน้อย หันมามองหน้าหลิน

ฟ้า

...หมายความว่าไง

หลิน

ก็... ในการประชุมทุกครั้ง... เธอจะพูดถึงแต่ความรู้สึก, ความทรงจำ, หัวใจ... แต่สิ่งพวกนั้นมันเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา มันเป็นนามธรรม มันไม่มีมาตรฐาน มันจับต้องไม่ได้... ทำไมเธอถึงคิดว่ามันจะแก้ปัญหาที่ซับซ้อนอย่างปัญหาสิ่งแวดล้อมได้จริงๆ

หลินพูดด้วยน้ำเสียงที่สงสัย แต่เต็มไปด้วยความสงสัยใคร่รู้ที่จริงจัง เหมือนวิศวกรที่กำลังพยายามทำความเข้าใจระบบที่ตัวเองไม่คุ้นเคย

ฟ้าหยุดเดิน หันมาเผชิญหน้ากับหลินตรงๆ ท่ามกลางผู้คนที่เดินสวนไปมา แววตาของเธอเปลี่ยนจากความสดใสเป็นความจริงจัง

ฟ้า

แล้วทำไมเธอถึง "ไม่เชื่อ" ล่ะหลิน...เธอเคยเห็นตัวเลขทำให้คนร้องไห้ไหม เคยเห็นกราฟเส้นทำให้คนลุกขึ้นมาปกป้องบ้านเกิดของตัวเองรึเปล่า... ข้อมูลของเธอมันอาจจะ "จริง" แต่มันไม่เคย "มีชีวิต" เลยสักครั้ง

คำพูดของฟ้าเหมือนลูกศรที่พุ่งตรงเข้าไปในโลกของหลิน ทั้งสองคนยืนจ้องตากันนิ่งอยู่กลางทางเดินแคบๆ ของตลาด ชั่วขณะหนึ่งเหมือนเสียงจอแจรอบข้างได้เงียบหายไป

หลินเป็นฝ่ายหลบสายตาก่อน เธอหันไปมองแผงขายปลาที่อยู่ใกล้ๆ ซึ่งมีน้ำขุ่นๆ จากการล้างปลาเจิ่งนองอยู่บนพื้นและกำลังไหลลงไปในท่อระบายน้ำที่ดูเก่าแก่

หลิน

...น้ำตรงนี้... ก็มีค่า BOD สูงเหมือนในคลอง

หลินพูดขึ้นมาเบาๆ เหมือนเปลี่ยนเรื่อง แต่ก็เหมือนกำลังเชื่อมโยงบางอย่างในหัว

ฟ้า

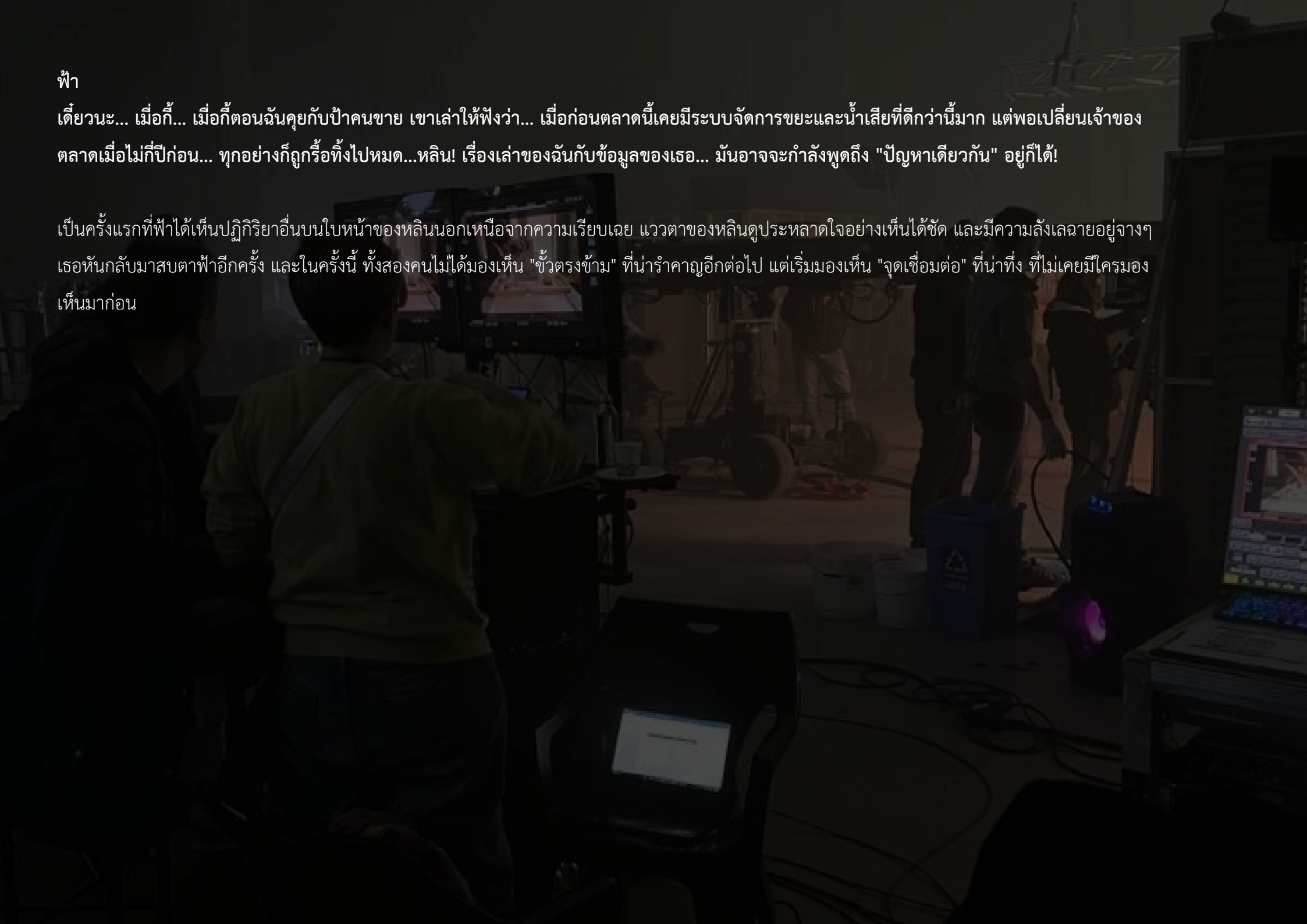
...เพราะมันมาจากแหล่งเดียวกัน... จากตลาดนี่ไง

หลินพยักหน้าช้าๆ สายตายังคงจับจ้องอยู่ที่ท่อน้ำทิ้ง

หลิน

จากการคำนวณเบื้องต้นของฉัน... ประมาณ 40% ของน้ำเสียในคลอง น่าจะมาจากตลาดนี่แหละ ไม่ใช่แค่จากโรงงานอย่างที่เราคิดในตอนแรก

ทันใดนั้นเอง เหมือนมีบางอย่างสปาร์คขึ้นในหัวของฟ้า เธอตาวาวขึ้นมาทันที

ฟ้า

เดี๋ยวนะ... เมื่อกี้... เมื่อกี้ตอนฉันคุยกับป้าคนขาย เขาเล่าให้ฟังว่า... เมื่อก่อนตลาดนี้เคยมีระบบจัดการขยะและน้ำเสียที่ดีกว่านี้มาก แต่พอเปลี่ยนเจ้าของตลาดเมื่อไม่กี่ปีก่อน... ทุกอย่างก็ถูกรื้อทิ้งไปหมด...หลิน! เรื่องเล่าของฉันกับข้อมูลของเธอ... มันอาจจะกำลังพูดถึง "ปัญหาเดียวกัน" อยู่ก็ได้!

เป็นครั้งแรกที่ฟ้าได้เห็นปฏิกิริยาอื่นบนใบหน้าของหลินนอกเหนือจากความเรียบเฉย แววตาของหลินดูประหลาดใจอย่างเห็นได้ชัด และมีความลังเลฉายอยู่จางๆ เธอหันกลับมาสบตาฟ้าอีกครั้ง และในครั้งนี้ ทั้งสองคนไม่ได้มองเห็น "ขั้วตรงข้าม" ที่น่ารำคาญอีกต่อไป แต่เริ่มมองเห็น "จุดเชื่อมต่อ" ที่น่าทึ่ง ที่ไม่เคยมีใครมองเห็นมาก่อน

FADE OUT.

SCENE 5 INT. ห้อง COMMON ROOM

บรรยากาศของห้องทำงาน **ฟ้า** และ **หลิน** นั่งทำงานอยู่ด้วยกันที่โต๊ะตัวใหญ่ตัวหนึ่ง แต่ครั้งนี้ไม่ใช่การทำงานแยกกันอีกต่อไป จอแล็ปท็อปของทั้งสองคนหันเข้าหากัน บนหน้าจอของหลินเต็มไปด้วยข้อมูลสถิติ แผนที่ GIS ของชุมชน และตารางข้อมูลที่ซับซ้อน ส่วนหน้าจอของฟ้าเต็มไปด้วยไฟล์รูปถ่าย, ไฟล์เสียงสัมภาษณ์, และโปรแกรมตัดต่อวิดีโอที่เปิดค้างไว้

กล้องจับภาพทั้งสองคนที่กำลังโน้มตัวเข้าหากันหน้าจอของหลิน

หลิน

นี่... คือจุดที่ค่า BOD พุ่งสูงที่สุดตาม

ข้อมูลของฉัน มันคือท่อน้ำทิ้งหลักของตลาด

ฟ้าหยิบสมุดบันทึกของเธอขึ้นมาวงข้อมูลส่วนนี้ทันที เธอเงยหน้าขึ้นมามองหลินด้วยแววตาที่เต็มไปด้วยความทึ่ง

ฟ้า

ข้อมูลของเธอมันเหมือน... เหมือนโครงกระดูกเลยอ่ะหลิน

หลิน

...โครงกระดูก?

ฟ้า

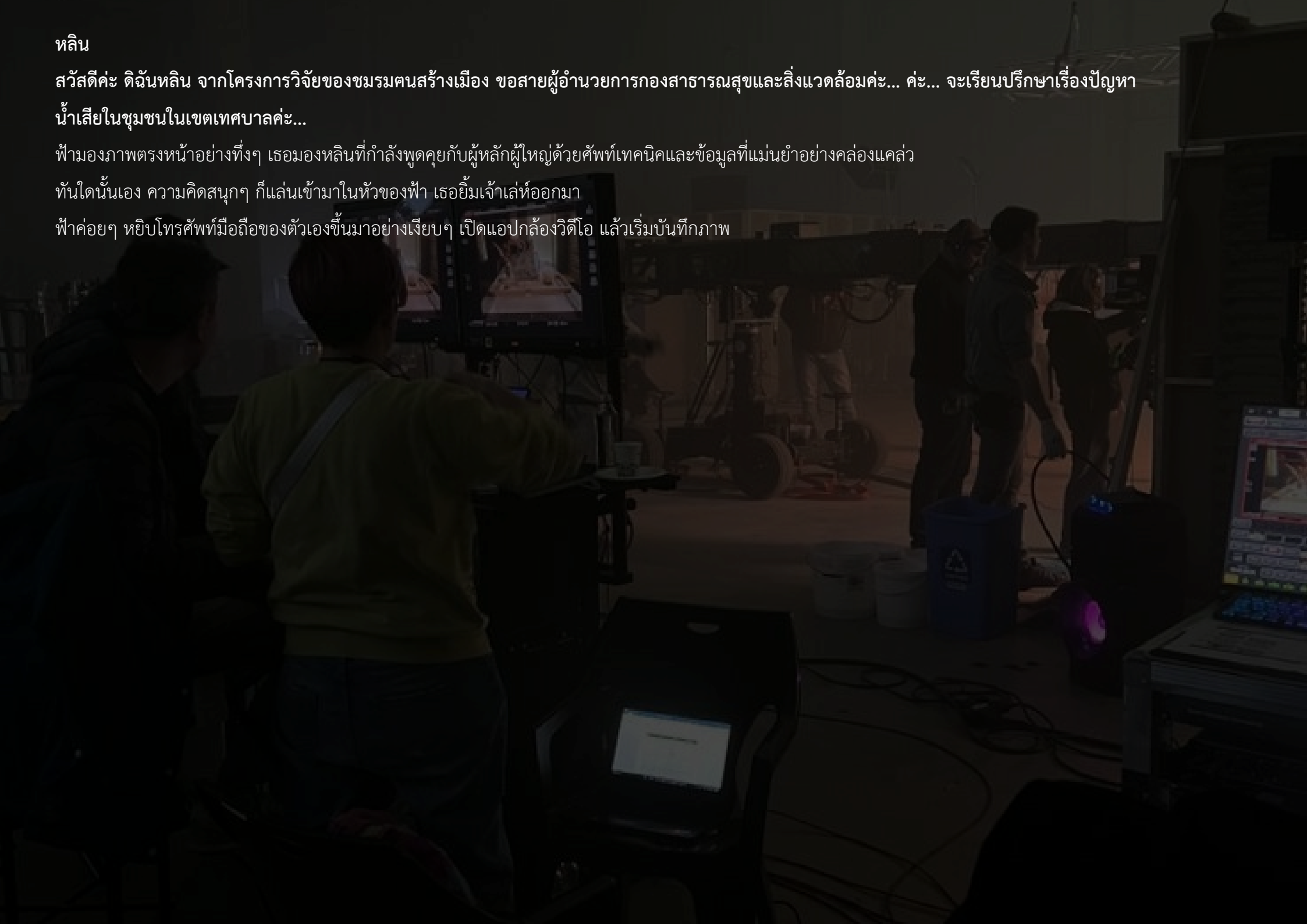
ใช่! มันทำให้เรื่องเล่าของฉันมีแกนที่แข็งแรง มีโครงสร้างที่ชัดเจนขึ้นมาทันทีเลย

หลินไม่ได้ตอบอะไร แต่แววตาของเธอดูผ่อนคลายลงเล็กน้อย เธอหันกลับไปที่หน้าจอ แล้วเปิดโปรแกรมค้นหารายชื่อบุคลากรของเทศบาล

หลิน

ข้อมูลเราแน่นพอแล้ว... ถึงเวลาต้องคุยกับคนที่รับผิดชอบโดยตรง

หลินหยิบหูฟังไร้สายขึ้นมาใส่ กดโทรศัพท์ต่อสายไปหาใครบางคน เธอเปลี่ยนโหมดเป็นทางการทันที

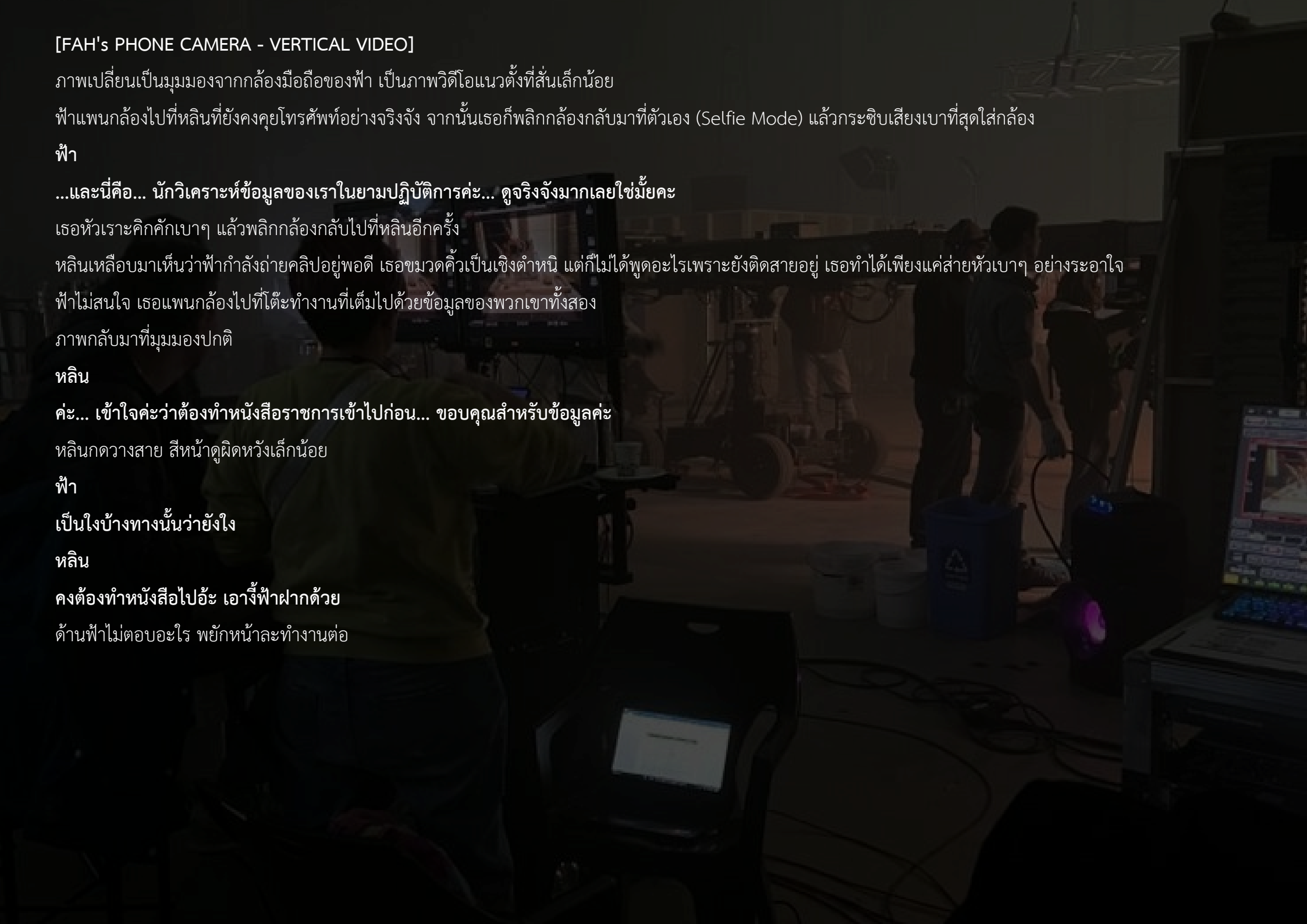
หลิน

สวัสดีค่ะ ดิฉันหลิน จากโครงการวิจัยของชมรมคนสร้างเมือง ขอสายผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมค่ะ... ค่ะ... จะเรียนปรึกษาเรื่องปัญหาน้ำเสียในชุมชนในเขตเทศบาลค่ะ...

ฟ้ามองภาพตรงหน้าอย่างทึ่งๆ เธอมองหลินที่กำลังพูดคุยกับผู้หลักผู้ใหญ่ด้วยศัพท์เทคนิคและข้อมูลที่แม่นยำอย่างคล่องแคล่ว

ทันใดนั้นเอง ความคิดสนุกๆ ก็แล่นเข้ามาในหัวของฟ้า เธอยิ้มเจ้าเล่ห์ออกมา

ฟ้าค่อยๆ หยิบโทรศัพท์มือถือของตัวเองขึ้นมาอย่างเงียบๆ เปิดแอปกล้องวิดีโอ แล้วเริ่มบันทึกภาพ

[FAH's PHONE CAMERA - VERTICAL VIDEO]

ภาพเปลี่ยนเป็นมุมมองจากกล้องมือถือของฟ้า เป็นภาพวิดีโอแนวตั้งที่สั่นเล็กน้อย

ฟ้าแพนกล้องไปที่หลินที่ยังคงคุยโทรศัพท์อย่างจริงจัง จากนั้นเธอก็พลิกกล้องกลับมาที่ตัวเอง (Selfie Mode) แล้วกระซิบเสียงเบาที่สุดใส่กล้อง

ฟ้า

...และนี่คือ... นักวิเคราะห์ข้อมูลของเราในยามปฏิบัติการค่ะ... ดูจริงจังมากเลยใช่มั้ยคะ

เธอหัวเราะคิกคักเบาๆ แล้วพลิกกล้องกลับไปที่หลินอีกครั้ง

หลินเหลือบมาเห็นว่าฟ้ากำลังถ่ายคลิปอยู่พอดี เธอขมวดคิ้วเป็นเชิงตำหนิ แต่ก็ไม่ได้พูดอะไรเพราะยังติดสายอยู่ เธอทำได้เพียงแค่ส่ายหัวเบาๆ อย่างระอาใจ

ฟ้าไม่สนใจ เธอแพนกล้องไปที่โต๊ะทำงานที่เต็มไปด้วยข้อมูลของพวกเขาทั้งสอง

ภาพกลับมาที่มุมมองปกติ

หลิน

ค่ะ... เข้าใจค่ะว่าต้องทำหนังสือราชการเข้าไปก่อน... ขอบคุณสำหรับข้อมูลค่ะ

หลินกดวางสาย สีหน้าดูผิดหวังเล็กน้อย

ฟ้า

เป็นใงบ้างทางนั้นว่ายังใง

หลิน

คงต้องทำหนังสือไปอ้ะ เอางี้ฟ้าฝากด้วย

ด้านฟ้าไม่ตอบอะใร พยักหน้าละทำงานต่อ

FADE OUT.

SCENE 6 INT. โรงอาหารกลางมหาวิทยาลัย

บรรยากาศของโรงอาหารในตอนกลางคืนค่อนข้างเงียบเหงา มีนักศึกษาจับกลุ่มนั่งทำงานอยู่ไม่กี่โต๊ะ แสงไฟนีออนสว่างจ้าแต่กลับทำให้ดูเหงาขึ้นไปอีก เสียงที่ดังที่สุดคือเสียงพัดลมเพดานที่หมุนเอื่อยๆ

กล้องจับภาพโต๊ะตัวหนึ่งที่อยู่ห่างออกมา ฟ้า และ หลิน กำลังนั่งกินข้าวเย็นมื้อดึกด้วยกันเงียบๆ บนโต๊ะมีจานข้าวคนละจาน และกองเอกสารกับแล็ปท็อปที่ถูกผลักไปรวมกันอยู่อีกด้านหนึ่งของโต๊ะ สภาพของทั้งคู่ดูอิดโรยจากการทำงานหนักมาทั้งวัน

ฟ้าใช้ช้อนเขี่ยข้าวในจานไปมาอย่างเหม่อลอย ส่วนหลินกำลังตักข้าวเข้าปากอย่างเป็นระบบ ไม่ได้สนใจรสชาติเท่าไหร่นัก

ความเงียบระหว่างทั้งสองคนไม่ใช่ความเงียบที่อึดอัดเหมือนเคย แต่เป็นความเงียบที่เกิดจากความเหนื่อยล้าแต่ก็สบายใจ

ฟ้า

วันนี้... ขอบคุณนะ

หลินชะงัก ช้อนที่กำลังจะเข้าปากค้างอยู่กลางอากาศ เธอเงยหน้าขึ้นมามองฟ้าด้วยความแปลกใจ

หลิน

ขอบคุณเรื่องอะไร

ฟ้า

ก็... เรื่องที่โทรคุยกับเทศบาลไง เธอเก่งมากเลยนะ ฉันไม่รู้จะเริ่มคุยกับเขาว่าอะไรเลยด้วยซ้ำ

หลินวางช้อนลง มองฟ้าตรงๆ

หลิน

เธอก็เหมือนกัน

ฟ้า

ฉัน? ฉันทำอะไร

หลิน

ถ้าไม่มีเรื่องเล่าจากป้าคนนั้นของเธอ... ข้อมูลของฉันก็เป็นแค่ตัวเลขที่ไม่มีความหมาย ไม่มีใครสนใจหรอก

เป็นครั้งแรกที่ฟ้าได้ยินคำชมจากหลินอย่างจริงใจ เธอรู้สึกแก้มร้อนผ่าวขึ้นมาเล็กน้อย รีบก้มหน้าลงไปกินข้าวแก้เขิน

ฟ้า

เราก็... คงเป็นทีมที่ดีมั้ง

หลิน

อือ... ก็คงงั้น

หลินหยิบแก้วน้ำขึ้นมาดื่ม แต่สายตาของเธอยังคงจ้องมองฟ้าอยู่

หลิน

...ปากเธอเลอะน่ะ

ฟ้าเงยหน้าขึ้นมาทันที เอามือเช็ดปากตัวเองอย่างลวกๆ

ฟ้า

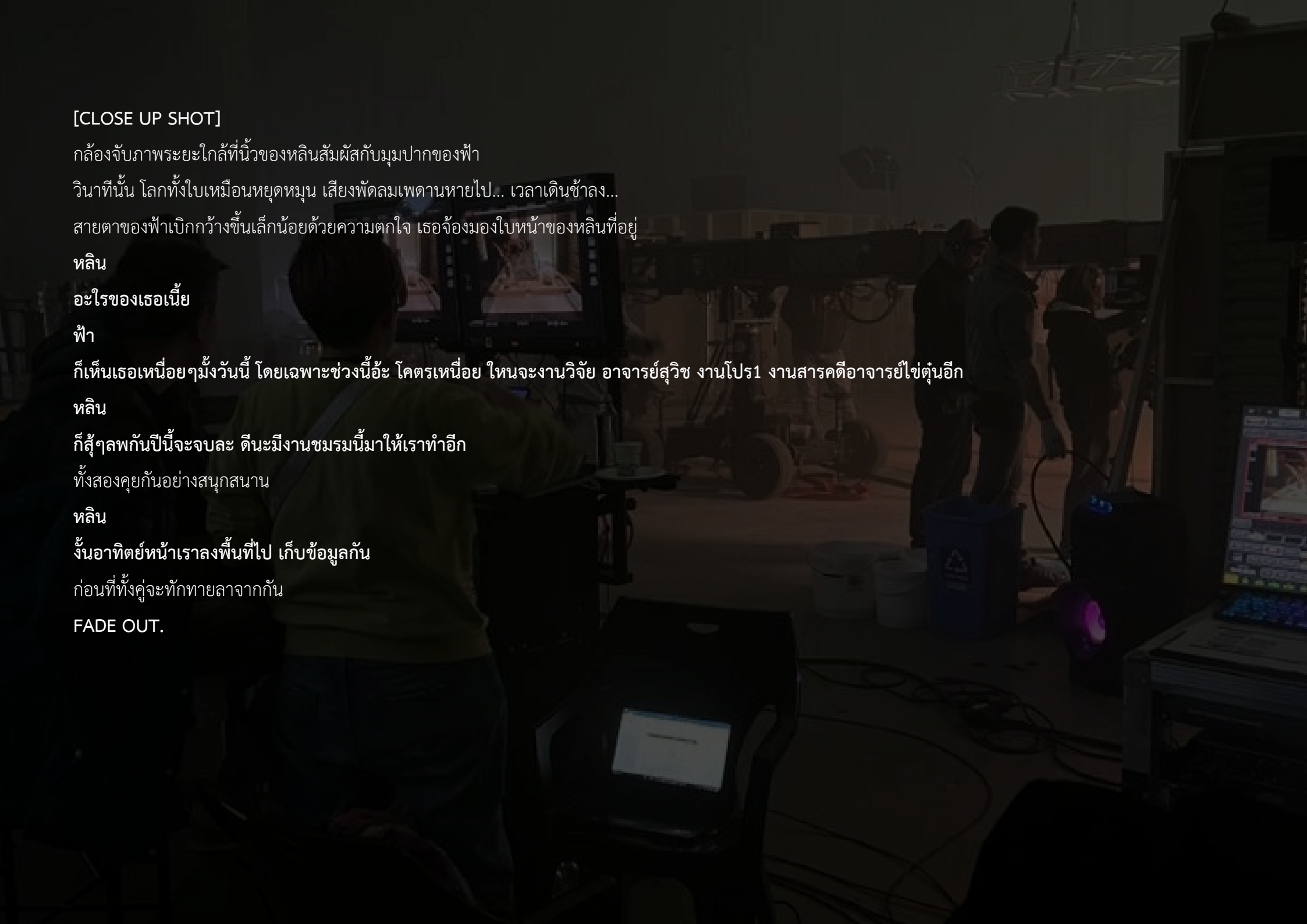
อ๊ะ... ตรงไหน

หลิน

ไม่ใช่... อีกข้าง

ฟ้าเปลี่ยนข้างเช็ด แต่ก็ยังไม่ถูกจุด

หลินถอนหายใจเบาๆ เธอยื่นตัวข้ามโต๊ะไปเล็กน้อย เอื้อมนิ้วโป้งของตัวเองไปเช็ดคราบซอสที่มุมปากของฟ้าอย่างแผ่วเบา

[CLOSE UP SHOT]

กล้องจับภาพระยะใกล้ที่นิ้วของหลินสัมผัสกับมุมปากของฟ้า

วินาทีนั้น โลกทั้งใบเหมือนหยุดหมุน เสียงพัดลมเพดานหายไป... เวลาเดินช้าลง...

สายตาของฟ้าเบิกกว้างขึ้นเล็กน้อยด้วยความตกใจ เธอจ้องมองใบหน้าของหลินที่อยู่

หลิน

อะไรของเธอเนี้ย

ฟ้า

ก็เห็นเธอเหนื่อยๆมั้งวันนี้ โดยเฉพาะช่วงนี้อ้ะ โคตรเหนื่อย ใหนจะงานวิจัย อาจารย์สุวิช งานโปร1 งานสารคดีอาจารย์ไข่ตุ๋นอีก

หลิน

ก็สุ้ๆลพกันปีนี้จะจบละ ดีนะมีงานชมรมนี้มาให้เราทำอีก

ทั้งสองคุยกันอย่างสนุกสนาน

หลิน

งั้นอาทิตย์หน้าเราลงพื้นที่ไป เก็บข้อมูลกัน

ก่อนที่ทั้งคู่จะทักทายลาจากกัน

FADE OUT.

SCENE 7 EXT. บริเวณตลาด DAY

[ON-SITE FOOTAGE - FAH's PHONE CAMERA & MAIN CAMERA]

หนึ่งสัปดาห์ต่อมา แสงแดดยามสายจัดจ้ากว่าปกติ อากาศร้อนอบอ้าว แต่บรรยากาศการทำงานของทั้งสองคนกลับดูผ่อนคลายและเข้าขากันมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งคู่เดินสำรวจพื้นที่ตลาดสด

ภาพเปิดมาเป็น [FAH's PHONE CAMERA - SELFIE MODE]. ฟ้า ถือกล้องยื่นออกไปข้างหน้า ในเฟรมมีทั้งตัวเธอที่ยิ้มจนตาหยี และ หลิน ที่เดินอยู่เคียงข้างกัน หลินไม่ได้มองกล้อง แต่กำลังก้มดูแท็บเล็ตในมืออย่างตั้งใจ แต่ก็ไม่ได้มีท่าทีรำคาญเหมือนเคย

ฟ้า

(พูดใส่กล้องด้วยน้ำเสียงสดใสเหมือน VJ รายการท่องเที่ยว)

สวัสดีค่า... กลับมาอีกครั้งกับสารคดีตามติดชีวิต (กระแอมเสียง) 'ทีมนักสืบสายน้ำ' ของเรานะคะ! วันนี้เราจะลงพื้นที่เก็บข้อมูลเพิ่มเติมในโซนท้ายตลาด ซึ่งเป็นพื้นที่ต้องสงสัยอันดับหนึ่งของเราเลยค่ะ!

ฟ้าแพนกล้องไปจับภาพหลินแบบเต็มๆ

ฟ้า (O.S

และนี่คือคุณหลิน... หัวหน้าฝ่ายข้อมูลและหัวใจของทีมเราเองค่ะ วันนี้มีแผนจะทำอะไรบ้างคะคุณหลิน?

หลินเหลือบตามองกล้องแวบหนึ่ง ก่อนจะตอบด้วยน้ำเสียงราบเรียบตามสไตล์ แต่ไม่ได้เย็นชาเหมือนเมื่อก่อน

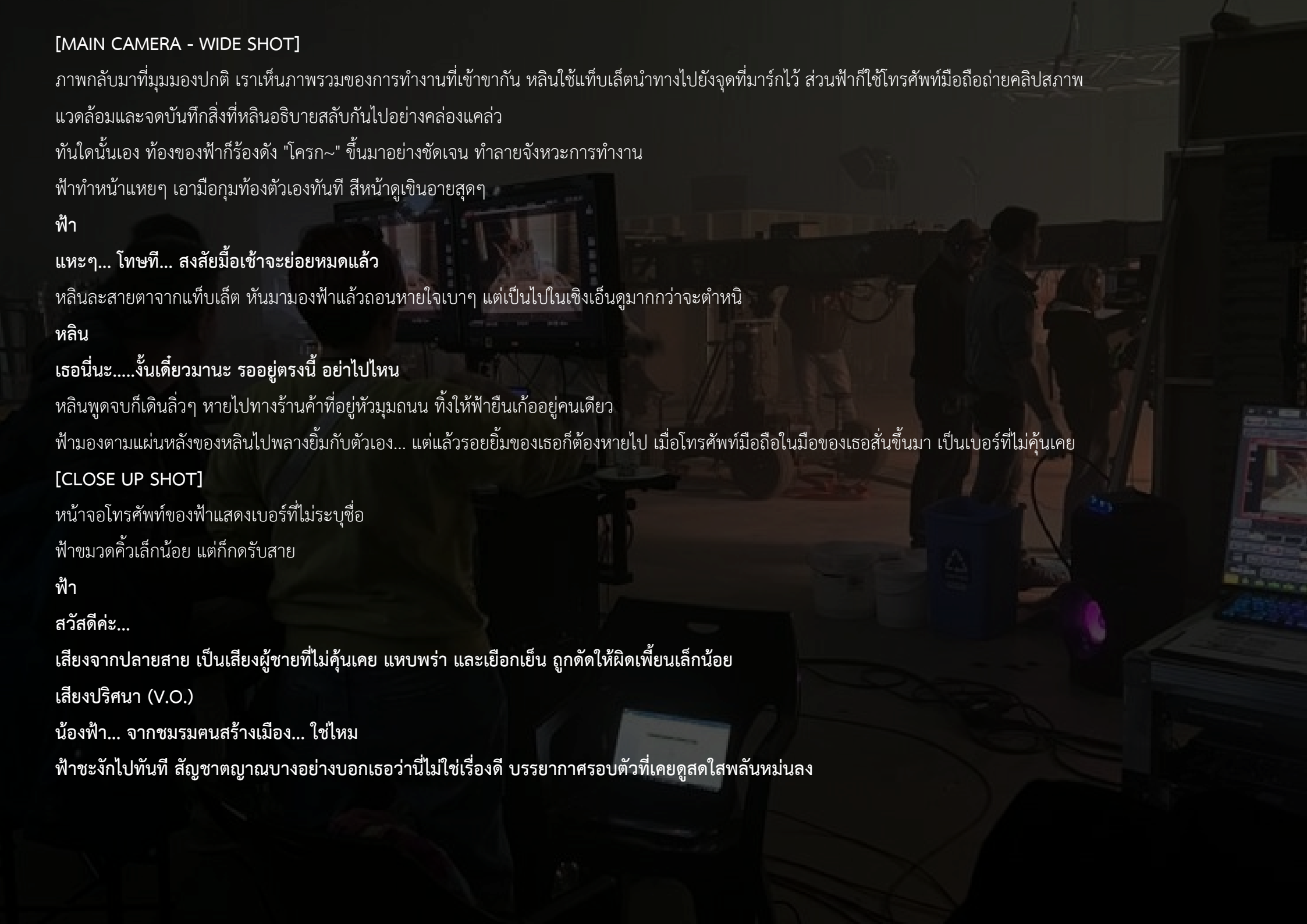
หลิน

วันนี้เราจะตรวจสอบแนวท่อน้ำทิ้งเพิ่มเติม เพื่อยืนยันสมมติฐานที่ว่ามีการลักลอบต่อท่อโดยตรงจากตลาด... แล้วก็จะเก็บตัวอย่างดินตะกอนริมตลิ่งไปตรวจหาการปนเปื้อนของโลหะหนัก

ฟ้า

(พลิกกล้องกลับมาที่ตัวเอง ทำตาโต)

โอ้โห... โลหะหนักเลยเหรอคะ... ฟังดูจริงจังและน่ากลัวมากเลยใช่มั้ยคะทุกคน... แต่ไม่ต้องห่วงค่ะ! ฟ้าจะแปลเรื่องยากๆ พวกนี้ให้ทุกคนเข้าใจเอง! สู้ๆ!

[MAIN CAMERA - WIDE SHOT]

ภาพกลับมาที่มุมมองปกติ เราเห็นภาพรวมของการทำงานที่เข้าขากัน หลินใช้แท็บเล็ตนำทางไปยังจุดที่มาร์กไว้ ส่วนฟ้าก็ใช้โทรศัพท์มือถือถ่ายคลิปสภาพแวดล้อมและจดบันทึกสิ่งที่หลินอธิบายสลับกันไปอย่างคล่องแคล่ว

ทันใดนั้นเอง ท้องของฟ้าก็ร้องดัง "โครก~" ขึ้นมาอย่างชัดเจน ทำลายจังหวะการทำงาน

ฟ้าทำหน้าแหยๆ เอามือกุมท้องตัวเองทันที สีหน้าดูเขินอายสุดๆ

ฟ้า

แหะๆ... โทษที... สงสัยมื้อเช้าจะย่อยหมดแล้ว

หลินละสายตาจากแท็บเล็ต หันมามองฟ้าแล้วถอนหายใจเบาๆ แต่เป็นไปในเชิงเอ็นดูมากกว่าจะตำหนิ

หลิน

เธอนี่นะ.....งั้นเดี๋ยวมานะ รออยู่ตรงนี้ อย่าไปไหน

หลินพูดจบก็เดินลิ่วๆ หายไปทางร้านค้าที่อยู่หัวมุมถนน ทิ้งให้ฟ้ายืนเก้ออยู่คนเดียว

ฟ้ามองตามแผ่นหลังของหลินไปพลางยิ้มกับตัวเอง... แต่แล้วรอยยิ้มของเธอก็ต้องหายไป เมื่อโทรศัพท์มือถือในมือของเธอสั่นขึ้นมา เป็นเบอร์ที่ไม่คุ้นเคย

[CLOSE UP SHOT]

หน้าจอโทรศัพท์ของฟ้าแสดงเบอร์ที่ไม่ระบุชื่อ

ฟ้าขมวดคิ้วเล็กน้อย แต่ก็กดรับสาย

ฟ้า

สวัสดีค่ะ...

เสียงจากปลายสาย เป็นเสียงผู้ชายที่ไม่คุ้นเคย แหบพร่า และเยือกเย็น ถูกดัดให้ผิดเพี้ยนเล็กน้อย

เสียงปริศนา (V.O.)

น้องฟ้า... จากชมรมคนสร้างเมือง... ใช่ไหม

ฟ้าชะงักไปทันที สัญชาตญาณบางอย่างบอกเธอว่านี่ไม่ใช่เรื่องดี บรรยากาศรอบตัวที่เคยดูสดใสพลันหม่นลง

ฟ้า

...ใช่ค่ะ ไม่ทราบว่าโทรมาจากไหนคะ

เสียงปริศนา (V.O

พี่หวังดีนะ... ไอ้โปรเจกต์ที่ทำๆ กันอยู่น่ะ... หยุดซะ

...อย่าหาเรื่องเดือดร้อนใส่ตัวเลย ชุมชนเขาก็อยู่กันดีๆ อย่าไปกวนน้ำให้มันขุ่น

ฟ้า

"อยู่กันดีๆ" หมายถึงต้องทนกับน้ำเน่าๆ แบบนี้เหรอคะ! คุณเป็นใครกันแน่!

เสียงปริศนา V.O

(หัวเราะในลำคออย่างน่าขนลุก)

รู้มากไปมันไม่ดีนะน้อง... ถ้ายังดื้อดึง... พี่อาจจะต้องปกป้องธุรกิจของพี่ด้วยกฎหมาย... ข้อหาหมิ่นประมาท ทำให้เสียชื่อเสียง... คงไม่อยากขึ้นศาลตั้งแต่อายุเท่านี้หรอกมั้ง

คำขู่ที่มาในรูปแบบของ "กฎหมาย" ทำให้ฟ้าพูดไม่ออก ความกลัวจับขั้วหัวใจ เธอรู้สึกเหมือนถูกแช่แข็งอยู่กับที่

ในจังหวะนั้นเอง หลินเดินกลับมาพร้อมกับขวดน้ำเย็นและซาลาเปาในถุง เธอเห็นสีหน้าซีดเผือดผิดปกติของฟ้าก็รีบเดินเข้ามาหาด้วยความเป็นห่วง

หลิน

ฟ้า... เป็นอะไรรึเปล่า

ฟ้าสะดุ้งสุดตัว รีบกดวางสายโทรศัพท์ทันที เธอพยายามปรับสีหน้าให้เป็นปกติอย่างสุดความสามารถ แต่แววตาที่สั่นไหวนั้นปิดไม่มิด

ฟ้า

ป... เปล่าๆ ไม่มีอะไร พอดี... เบอร์แปลกโทรมาขายประกันน่ะ น่ารำคาญชะมัด

...ขอบใจนะ

หลินมองหน้าฟ้าอย่างพิจารณา เธอรู้ว่ามีบางอย่างผิดปกติ แต่ก็ไม่ได้คาดคั้นอะไรต่อ

หลิน

...อืม กินซะ จะได้มีแรงทำงานต่อ

ฟ้า

จ้ะ! งั้นเรามาลุยกันต่อเลย! ตรงไหนนะที่เราจะไปเก็บตัวอย่างดินตะกอนน่ะ?

ฟ้าแกล้งทำเป็นกระตือรือร้นและเดินนำหน้าไปทันที เพื่อไม่ให้หลินเห็นแววตาที่ยังคงหวาดกลัวของเธอ

หลินมองตามแผ่นหลังของฟ้าไปอย่างเงียบๆ ความรู้สึกไม่สบายใจก่อตัวขึ้นในใจของเธอ แต่เธอก็เลือกที่จะเดินตามไป... ปล่อยให้คำถามและความกังวลนั้นค้างอยู่ในอากาศ

SCENE 8 EXT. ตลาดสด, บริเวณแผงขายของชำ - DAY

[ON-SITE FOOTAGE - STATIC & HANDHELD CAMERA, RICH AMBIENT SOUND]

เสียงของตลาดสดยังคงจอแจ

ฟ้า และ หลิน นั่งอยู่บนเก้าอี้พลาสติกเล็กๆ บรรยากาศดูเป็นการมาเยี่ยมเยียนพูดคุยมากกว่าการสัมภาษณ์ที่เป็นทางการ ฟ้าถือสมุดบันทึกเล่มเล็กที่ดูใช้งานมาพอสมควร ส่วนหลินวางแท็บเล็ตไว้บนตัก หน้าจอเปิดโปรแกรมจดบันทึกที่แบ่งเป็นคอลัมน์อย่างเป็นระเบียบ

ฟ้าเป็นคนเริ่มบทสนทนาก่อน เธอโน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย ใช้โทนเสียงที่นุ่มนวลและเป็นกันเอง

ฟ้า

ขอบคุณอีกครั้งนะคะ...ที่ให้เวลาพวกหนู... วันนี้แดดดีจังเลยนะคะ (ยิ้ม) คือวันนี้เราอยากจะมารบกวนคุยเรื่อง "ตลาด" ของเรากันหน่อยค่ะ สมมติว่า... สมมติว่ามีคนจะมาทำสารคดีโปรโมทตลาดเราเนี่ย...

ฟ้าเหลือบมองหลินแวบหนึ่ง เป็นการส่งสัญญาณว่าเธอกำลังจะเริ่มแล้ว ก่อนจะหันกลับมาถามคำถามแรก

ข้อความขึ้น

****...หากต้องชู "จุดขาย" เพียงหนึ่งอย่างเพื่อดึงดูดคนให้มาตลาด... จะเลือกอะไรคะ? อะไรคือสิ่งแรกที่นึกถึงเลย****

ชาวตลาดตอบคำถาม

ฟ้าพยักหน้ารับอย่างตั้งใจและเห็นด้วยอย่างยิ่ง เธอรีบจดคำว่า "น้ำใจ", "ความเป็นกันเอง", "Community" ลงในสมุดด้วยตัวอักษรโตๆ พร้อมกับวาดรูปหัวใจเล็กๆ กำกับไว้

ขณะเดียวกัน หลินที่นั่งฟังเงียบๆ ก็กำลังพิมพ์คีย์เวิร์ดเดียวกันลงในแท็บเล็ตของเธอ แต่เธอจัดหมวดหมู่อย่างเป็นระบบ: [Qualitative Data: Social Capital Analysis - Key Value: Social Interaction, Community Bonding]

ข้อความขึ้น

****อะไรคือ "เสน่ห์" หรือจุดแข็งด้าน "ตัวสินค้า" ที่ตลาดสดมอบให้ได้ แต่ซูเปอร์มาร์เก็ตให้ไม่ได้ครับ?****

ชาวตลาดตอบคำถาม

ข้อความขึ้น

****ถ้าเลือกได้... ท่านอยากให้ "ภาพลักษณ์" ของตลาดถูกนำเสนอผ่านสื่อออกมาในรูปแบบใดมากที่สุดคะ? อยากให้คนข้างนอกเห็นเราเป็นแบบไหน****

ชาวตลาดตนอบคำถาม

ฟ้าและหลินมองหน้ากันอีกครั้ง และครั้งนี้แววตาของทั้งคู่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่นที่ชัดเจนยิ่งขึ้น พวกเขาไม่ได้แค่กำลังทำโครงการเพื่อเก็บคะแนน หรือกำลังพิสูจน์วิธีการของตัวเองอีกต่อไป แต่กำลังแบกรับ "เรื่องเล่า" และ "ความหวัง" ของคนในชุมชนไว้โดยไม่รู้ตัว

SCENE 9 INT. ห้องชมรมฅนสร้างเมือง DAY

[MONTAGE SEQUENCE - FAST-PACED EDITING]

ฉากเปิดด้วยภาพตัดต่อที่รวดเร็ว (Montage) ประกอบดนตรีที่สร้างแรงบันดาลใจแต่ก็แฝงความตึงเครียด

- **ภาพ A: หลิน กำลังนั่งหน้าคอมพิวเตอร์ แปลงตาราง Spreadsheet ที่ซับซ้อนให้กลายเป็น Infographic ที่สวยงามและเข้าใจง่าย กราฟเส้นสีแดงแสดงค่ามลพิษพุ่งสูงขึ้นอย่างน่ากลัว**
- **ภาพ B: ฟ้า กำลังนั่งตัดต่อวิดีโอในอีกมุมหนึ่งของห้อง เธอเอาคลิปสัมภาษณ์ชาวบ้านที่เธอถ่ายไว้มาวางต่อกัน**
- **ภาพ C: ฟ้าและหลินโน้มตัวเข้าหากันหน้าจอเดียว ช่วยกันวางจังหวะของภาพ Infographic ให้ซิงค์กับเสียงสัมภาษณ์ ทั้งสองทำงานเข้าขากันอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน มีช็อตที่หลินยื่นกาแฟให้ฟ้า หรือฟ้าปัดผมที่ปรกหน้าให้หลินโดยไม่รู้ตัว**
- **ภาพ D: พี่จักริน เดินเข้ามาดูความคืบหน้า เขาพยักหน้าอย่างพึงพอใจและตบไหล่ให้กำลังใจทั้งสองคน**

ค่ำคืนนั้นในห้องชมรม ทั้งสามคนนั่งรวมกันอยู่หน้าแล็ปท็อปเครื่องเดียวของฟ้า บรรยากาศเต็มไปด้วยความคาดหวัง หน้าจอแสดงผลวิดีโอที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว

พี่จักริน

ไหน... พี่ดูเช็คงานหน่อย

ฟ้ากดเล่นวิดีโอ... ภาพเปิดมาเป็นภาพโดรนมุมสูงของคลองสายสัมพันธ์ ตามด้วยภาพและเสียงสัมภาษณ์ของป้าสมศรีที่กำลังเล่าถึงอดีต... จากนั้นกราฟิกข้อมูลของหลินก็ปรากฏขึ้นมา

พี่จักรินดูไปได้ครึ่งเรื่องก็ขมวดคิ้ว ก่อนจะกดหยุดวิดีโอ

พี่จักริน

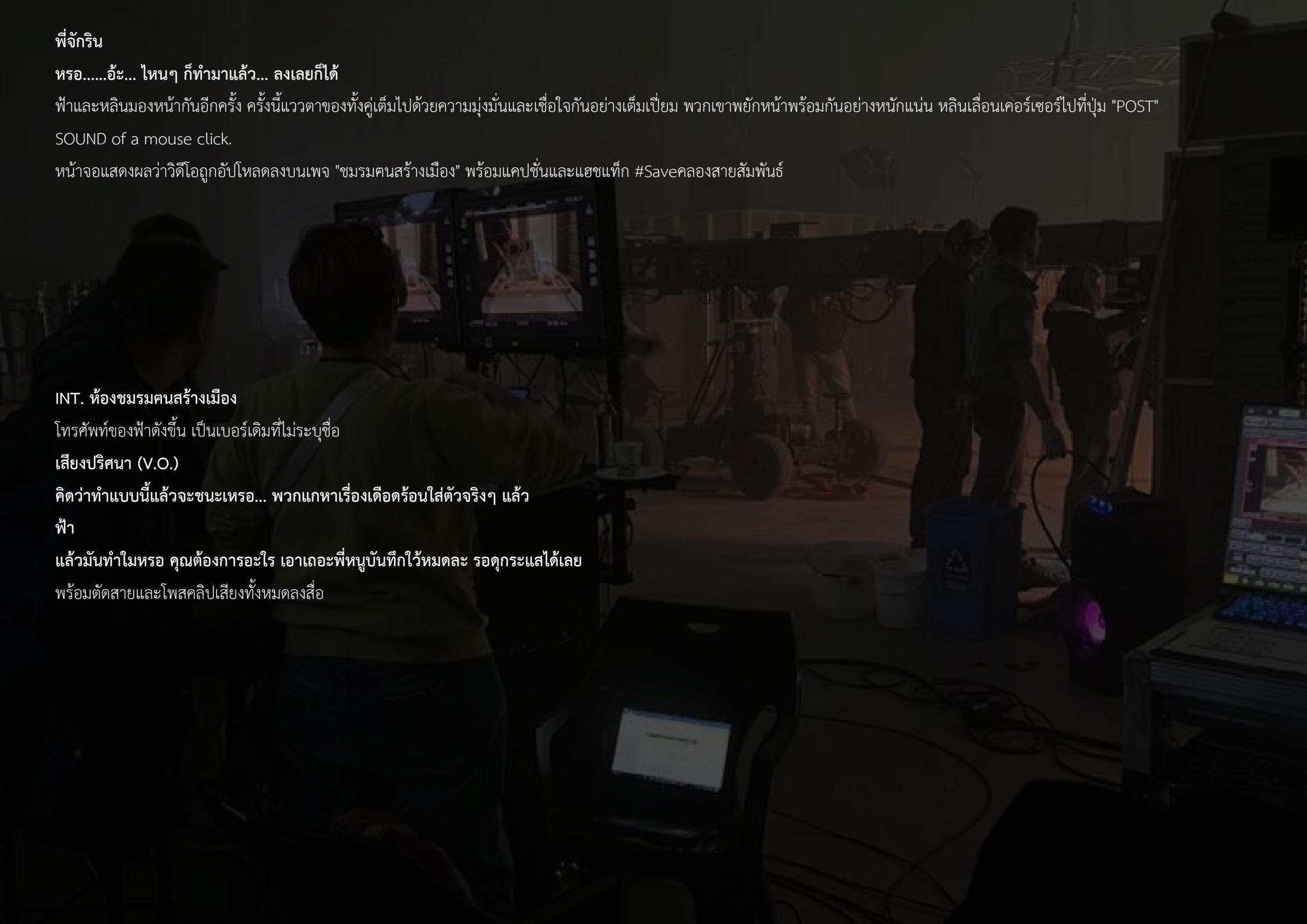
เดี๋ยวนะ... "โครงการแก้ปัญหาน้ำเสียในชุมชน" อะไรของเธอเนี่ย... ทำไมมันกลายเป็นสารคดีสัมภาษณ์ชาวบ้านไปซะงั้น มันเกิดอะไรขึ้น

ตอนแรกเห็นหลินจะทำเรื่องวิเคราะห์ข้อมูลระบบน้ำเสียนี่ ไหนออกไปทางนั้นได้ ใครจะตอบผมได้บ้างครับ

บรรยากาศในห้องเงียบไปชั่วครู่ ฟ้ากับหลินมองหน้ากันอย่างมีเลศนัย

หลิน

พอหนูหาข้อมูลเชิงลึกแล้วมันยังไม่มากพอที่จะสร้างผลกระทบได้ค่ะพี่... แล้วก็.....เห็นฟ้าเค้าดูแปลกๆ ไปด้วยตอนลงสำรวจพื้นที่ หนูเลยคุยกันกับฟ้าว่าเราเปลี่ยนหัวข้อ... ไม่สิ... เปลี่ยน "วิธีการ" ดีกว่าค่ะ

พี่จักริน

หรอ.....อ้ะ... ไหนๆ ก็ทำมาแล้ว... ลงเลยก็ได้

ฟ้าและหลินมองหน้ากันอีกครั้ง ครั้งนี้แววตาของทั้งคู่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่นและเชื่อใจกันอย่างเต็มเปี่ยม พวกเขาพยักหน้าพร้อมกันอย่างหนักแน่น หลินเลื่อนเคอร์เซอร์ไปที่ปุ่ม "POST"

SOUND of a mouse click.

หน้าจอแสดงผลว่าวิดีโอถูกอัปโหลดลงบนเพจ "ชมรมศนสร้างเมือง" พร้อมแคปชั่นและแฮชแท็ก #Saveคลองสายสัมพันธ์

INT. ห้องชมรมศนสร้างเมือง

โทรศัพท์ของฟ้าดังขึ้น เป็นเบอร์เดิมที่ไม่ระบุชื่อ

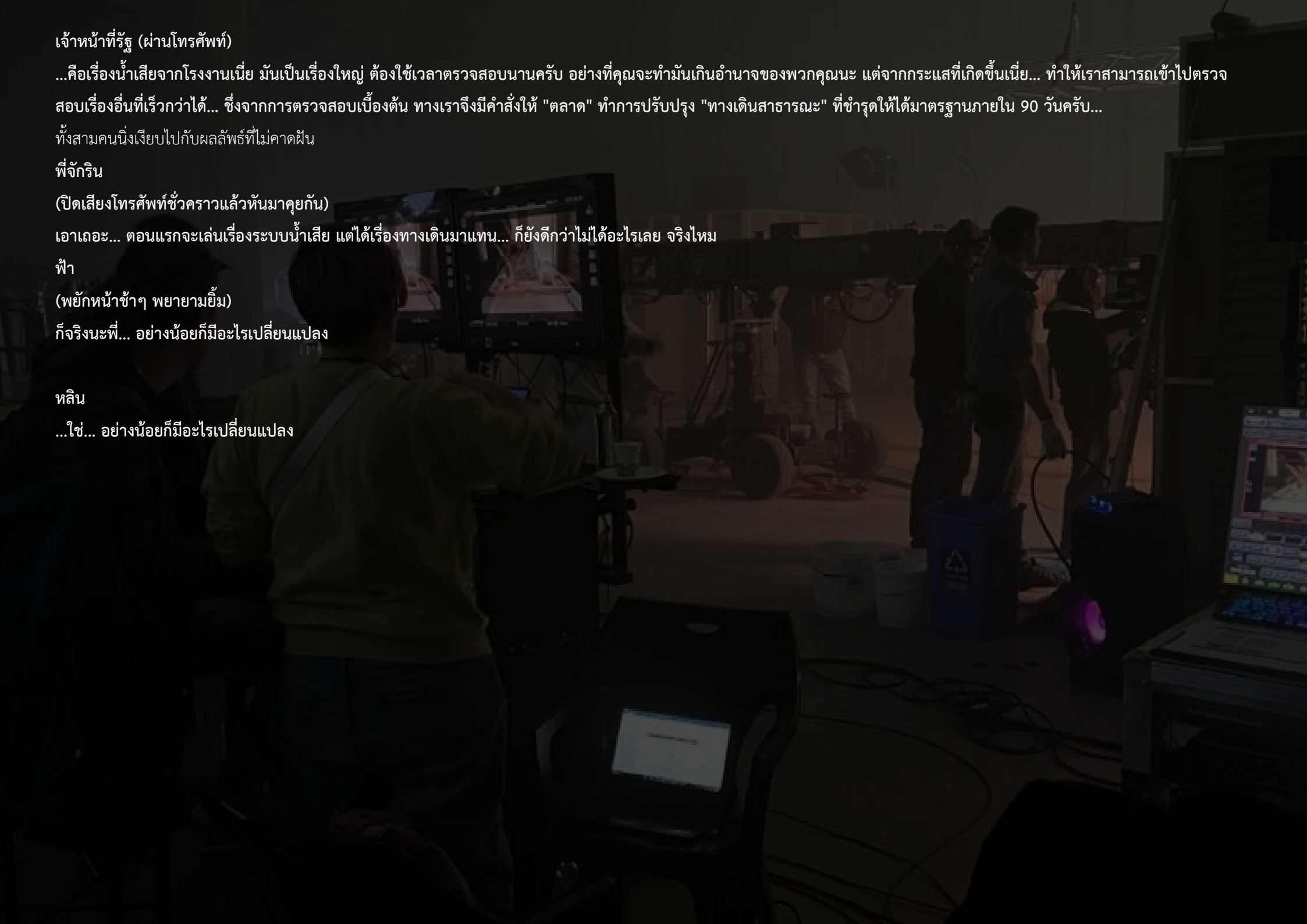
เสียงปริศนา (V.O.)

คิดว่าทำแบบนี้แล้วจะชนะเหรอ... พวกแกหาเรื่องเดือดร้อนใส่ตัวจริงๆ แล้ว

ฟ้า

แล้วมันทำไมหรอ คุณต้องการอะไร เอาเถอะพี่หนูบันทึกไว้หมดละ รอดูกระแสได้เลย

พร้อมตัดสายและโพสคลิปเสียงทั้งหมดลงสื่อ

เจ้าหน้าที่รัฐ (ผ่านโทรศัพท์)

...คือเรื่องน้ำเสียจากโรงงานเนี่ย มันเป็นเรื่องใหญ่ ต้องใช้เวลาตรวจสอบนานครับ อย่างที่คุณจะทำมันเกินอำนาจของพวกคุณนะ แต่จากกระแสที่เกิดขึ้นเนี่ย... ทำให้เราสามารถเข้าไปตรวจสอบเรื่องอื่นที่เร็วกว่าได้... ซึ่งจากการตรวจสอบเบื้องต้น ทางเราจึงมีคำสั่งให้ "ตลาด" ทำการปรับปรุง "ทางเดินสาธารณะ" ที่ชำรุดให้ได้มาตรฐานภายใน 90 วันครับ...

ทั้งสามคนนิ่งเงียบไปกับผลลัพธ์ที่ไม่คาดฝัน

พี่จักริน

(ปิดเสียงโทรศัพท์ชั่วคราวแล้วหันมาคุยกัน)

เอาเถอะ... ตอนแรกจะเล่นเรื่องระบบน้ำเสีย แต่ได้เรื่องทางเดินมาแทน... ก็ยังดีกว่าไม่ได้อะไรเลย จริงไหม

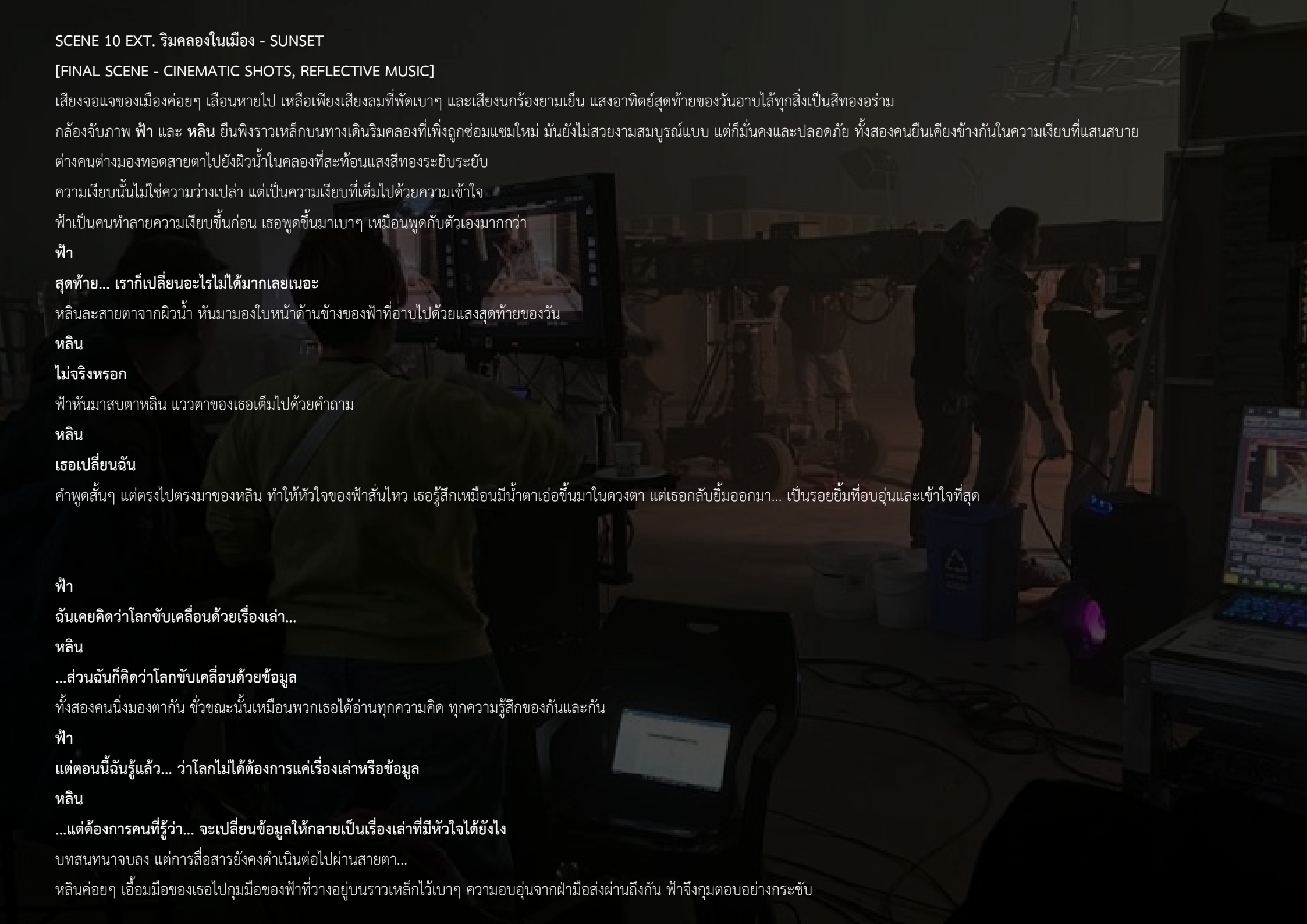
ฟ้า

(พยักหน้าช้าๆ พยายามยิ้ม)

ก็จริงนะพี่... อย่างน้อยก็มีอะไรเปลี่ยนแปลง

หลิน

...ใช่... อย่างน้อยก็มีอะไรเปลี่ยนแปลง

SCENE 10 EXT. ริมคลองในเมือง - SUNSET

[FINAL SCENE - CINEMATIC SHOTS, REFLECTIVE MUSIC]

เสียงจอแจของเมืองค่อยๆ เลือนหายไป เหลือเพียงเสียงลมที่พัดเบาๆ และเสียงนกร้องยามเย็น แสงอาทิตย์สุดท้ายของวันอาบไล้ทุกสิ่งเป็นสีทองอร่าม

กล้องจับภาพ **ฟ้า** และ **หลิน** ยืนพิงราวเหล็กบนทางเดินริมคลองที่เพิ่งถูกซ่อมแซมใหม่ มันยังไม่สวยงามสมบูรณ์แบบ แต่ก็มั่นคงและปลอดภัย ทั้งสองคนยืนเคียงข้างกันในความเงียบที่แสนสบาย

ต่างคนต่างมองทอดสายตาไปยังผิวน้ำในคลองที่สะท้อนแสงสีทองระยิบระยับ

ความเงียบนั้นไม่ใช่ความว่างเปล่า แต่เป็นความเงียบที่เต็มไปด้วยความเข้าใจ

ฟ้าเป็นคนทำลายความเงียบขึ้นก่อน เธอพูดขึ้นมาเบาๆ เหมือนพูดกับตัวเองมากกว่า

ฟ้า

สุดท้าย... เราก็เปลี่ยนอะไรไม่ได้มากเลยเนอะ

หลินละสายตาจากผิวน้ำ หันมามองใบหน้าด้านข้างของฟ้าที่อาบไปด้วยแสงสุดท้ายของวัน

หลิน

ไม่จริงหรอก

ฟ้าหันมาสบตาหลิน แววตาของเธอเต็มไปด้วยคำถาม

หลิน

เธอเปลี่ยนฉัน

คำพูดสั้นๆ แต่ตรงไปตรงมาของหลิน ทำให้หัวใจของฟ้าสั่นไหว เธอรู้สึกเหมือนมีน้ำตาเอ่อขึ้นมาในดวงตา แต่เธอกลับยิ้มออกมา... เป็นรอยยิ้มที่อบอุ่นและเข้าใจที่สุด

ฟ้า

ฉันเคยคิดว่าโลกขับเคลื่อนด้วยเรื่องเล่า...

หลิน

...ส่วนฉันก็คิดว่าโลกขับเคลื่อนด้วยข้อมูล

ทั้งสองคนนิ่งมองตากัน ชั่วขณะนั้นเหมือนพวกเธอได้อ่านทุกความคิด ทุกความรู้สึกของกันและกัน

ฟ้า

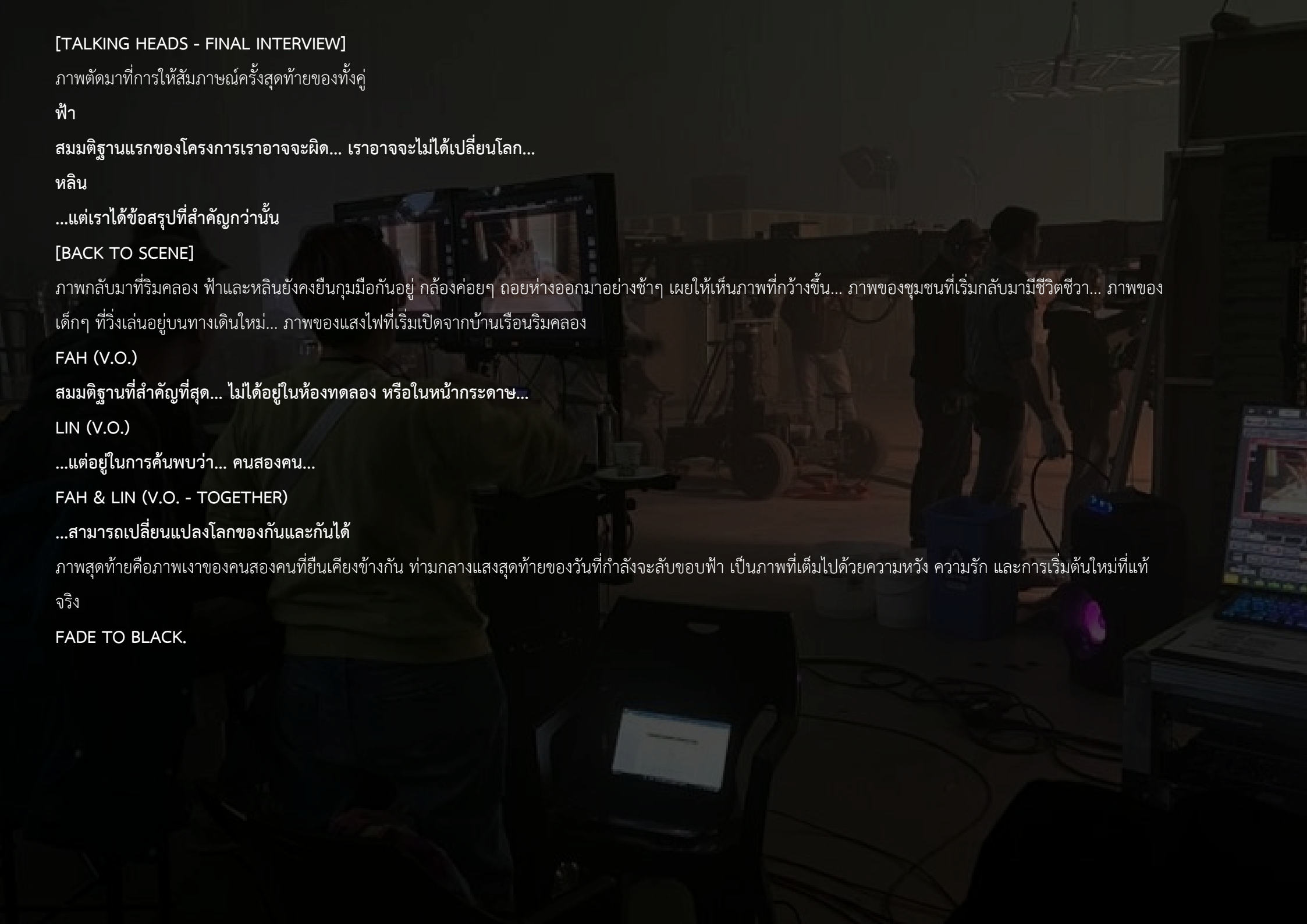
แต่ตอนนี้ฉันรู้แล้ว... ว่าโลกไม่ได้ต้องการแค่เรื่องเล่าหรือข้อมูล

หลิน

...แต่ต้องการคนที่รู้ว่า... จะเปลี่ยนข้อมูลให้กลายเป็นเรื่องเล่าที่มีหัวใจได้ยังไง

บทสนทนาจบลง แต่การสื่อสารยังคงดำเนินต่อไปผ่านสายตา...

หลินค่อยๆ เอื้อมมือของเธอไปกุมมือของฟ้าที่วางอยู่บนราวเหล็กไว้เบาๆ ความอบอุ่นจากฝ่ามือส่งผ่านถึงกัน ฟ้าจึงกุมตอบอย่างกระชับ

[TALKING HEADS - FINAL INTERVIEW]

ภาพตัดมาที่การให้สัมภาษณ์ครั้งสุดท้ายของทั้งคู่

ฟ้า

สมมติฐานแรกของโครงการเราอาจจะผิด... เราอาจจะไม่ได้เปลี่ยนโลก...

หลิน

...แต่เราได้ข้อสรุปที่สำคัญกว่านั้น

[BACK TO SCENE]

ภาพกลับมาที่ริมคลอง ฟ้าและหลินยังคงยืนกุมมือกันอยู่ กล้องค่อยๆ ถอยห่างออกมาอย่างช้าๆ เผยให้เห็นภาพที่กว้างขึ้น... ภาพของชุมชนที่เริ่มกลับมามีชีวิตชีวา... ภาพของเด็กๆ ที่วิ่งเล่นอยู่บนทางเดินใหม่... ภาพของแสงไฟที่เริ่มเปิดจากบ้านเรือนริมคลอง

FAH (V.O.)

สมมติฐานที่สำคัญที่สุด... ไม่ได้อยู่ในห้องทดลอง หรือในหน้ากระดาษ...

LIN (V.O.)

...แต่อยู่ในการค้นพบว่า... คนสองคน...

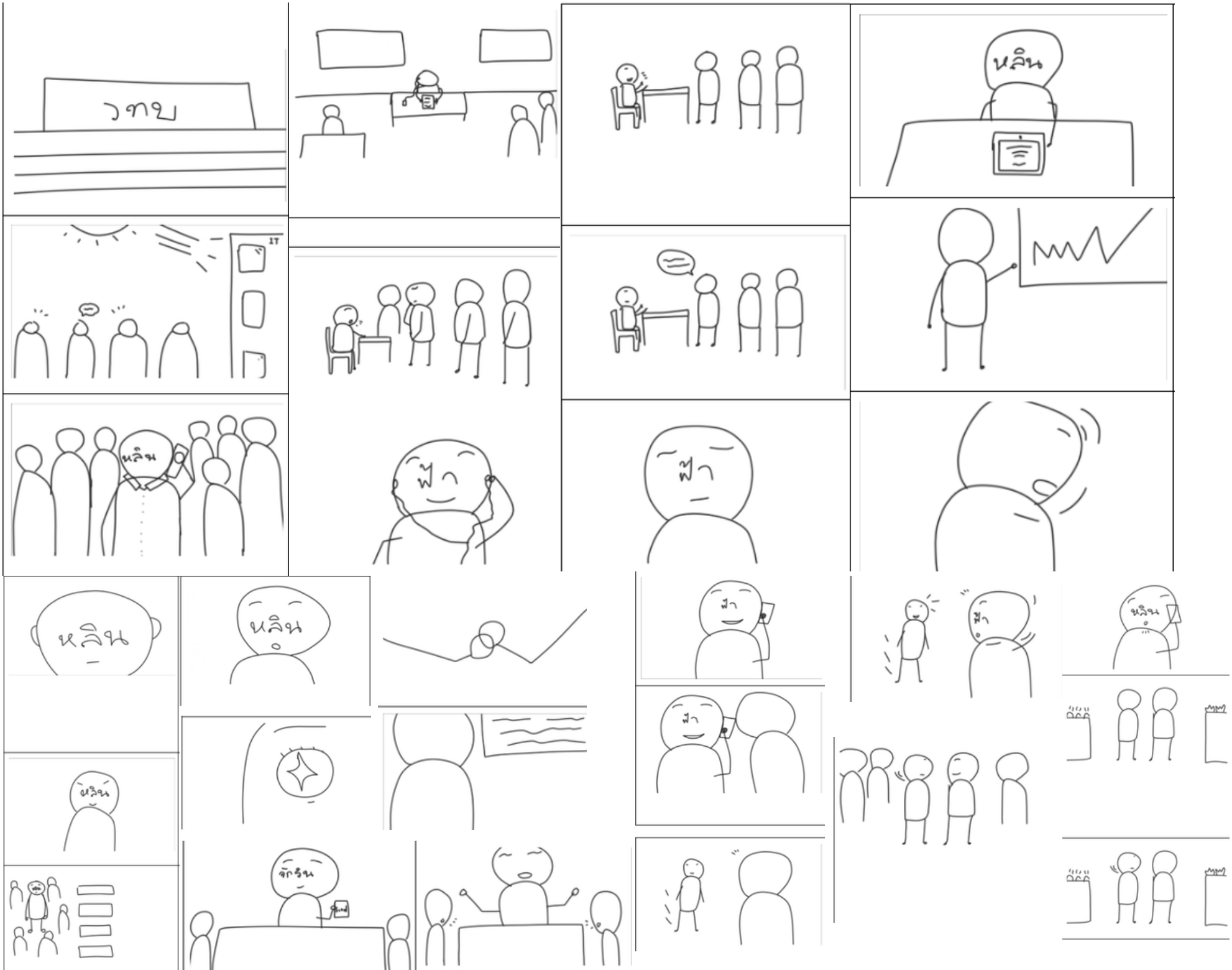
FAH & LIN (V.O. - TOGETHER)

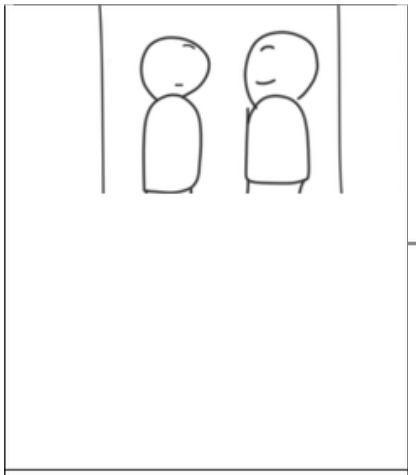
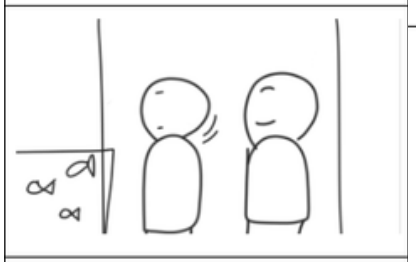
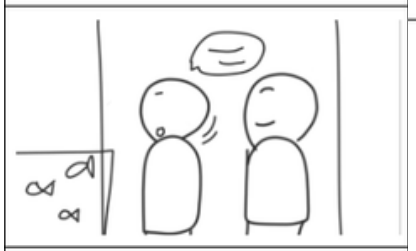
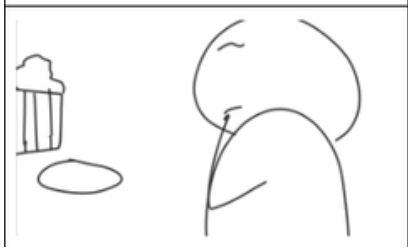
...สามารถเปลี่ยนแปลงโลกของกันและกันได้

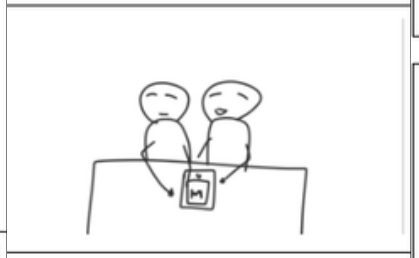
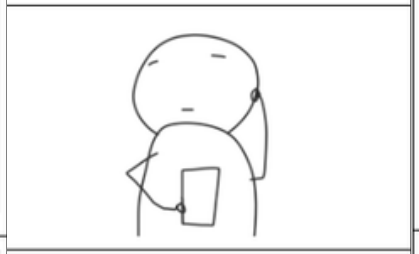
ภาพสุดท้ายคือภาพเงาของคนสองคนที่ยืนเคียงข้างกัน ท่ามกลางแสงสุดท้ายของวันที่กำลังจะลับขอบฟ้า เป็นภาพที่เต็มไปด้วยความหวัง ความรัก และการเริ่มต้นใหม่ที่แท้จริง

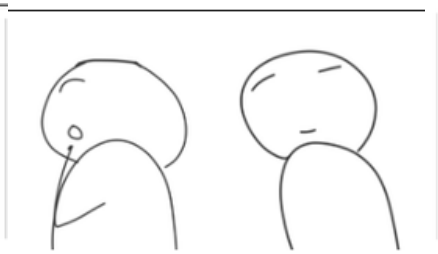
FADE TO BLACK.

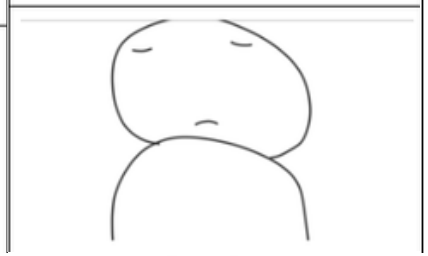

Storyboard

วทบ
หลิน
หลิน
ฟ้า
ฟ้า
หลิน
หลิน
หลิน
หลิน
ฟ้า
ฟ้า
หลิน
จักรินท์

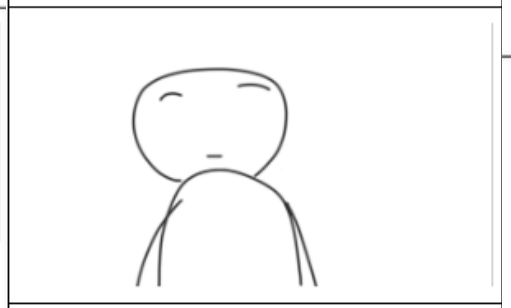
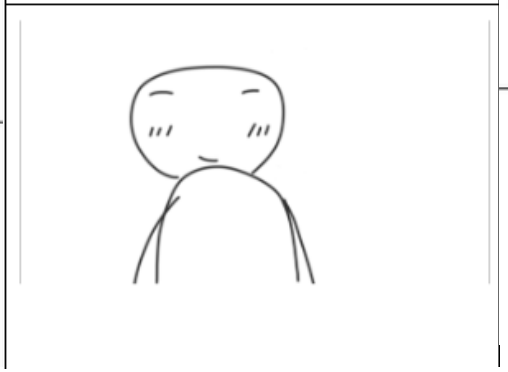

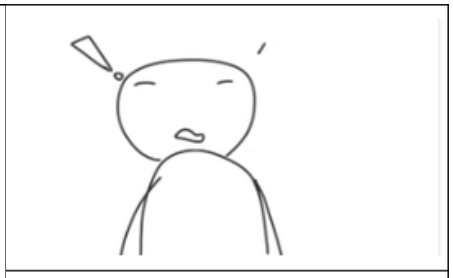
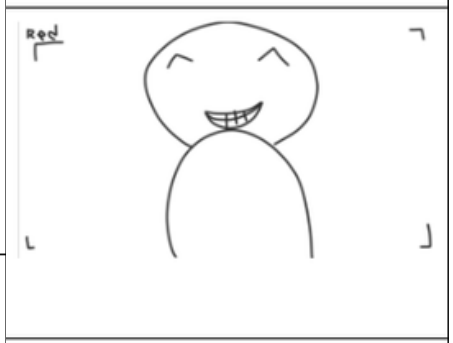
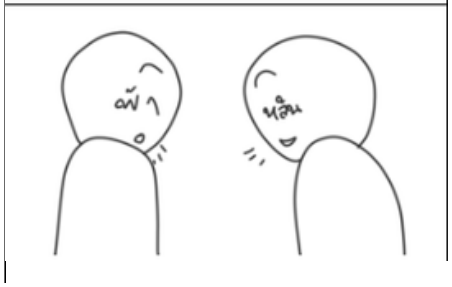

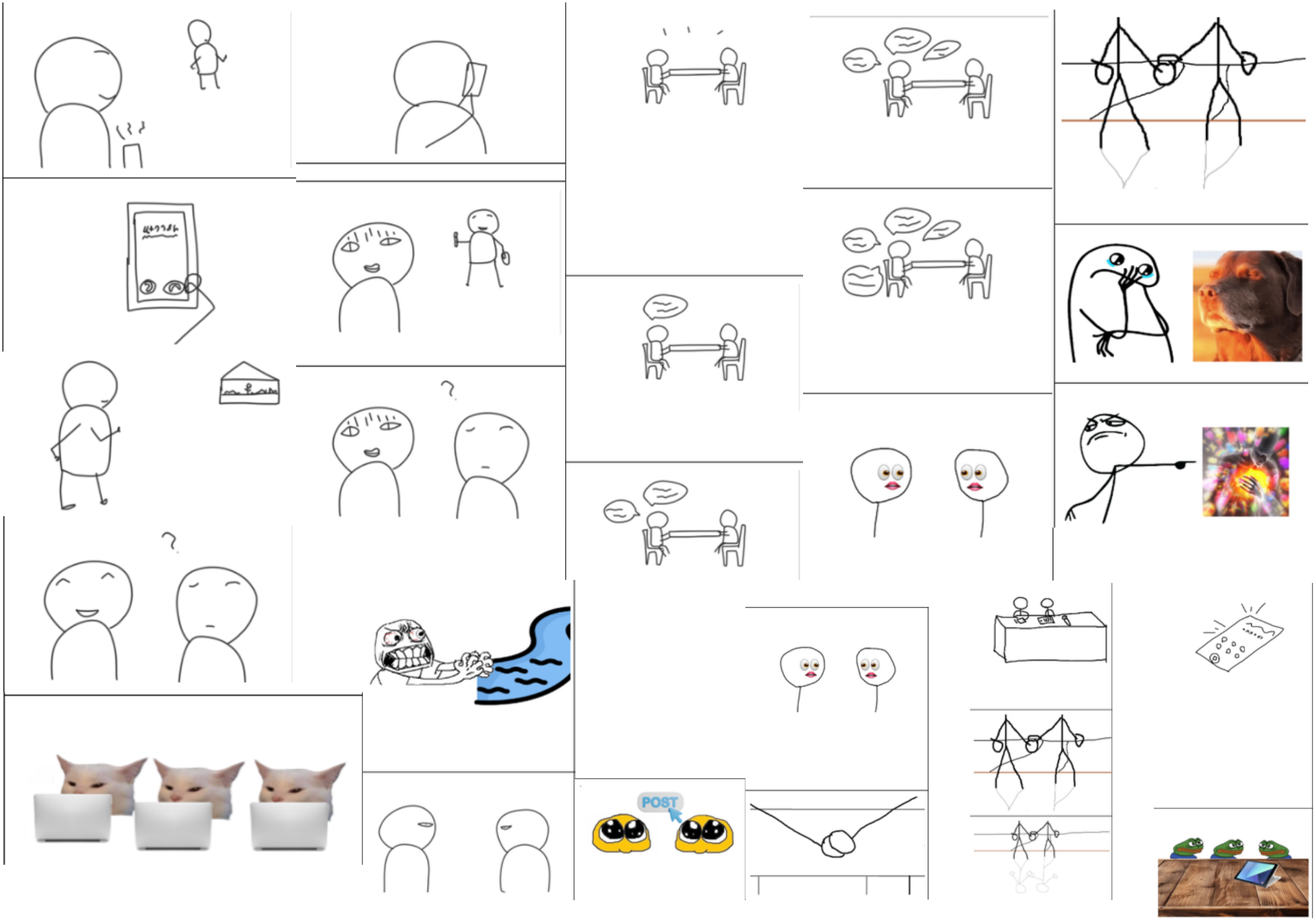

POST

สมาชิก

นาย ศุภโชค ศรีผา 65011213233

นาย นิติ ยะหา 66011213260

นาย ชโนทัย มาตศรี 66011213203

การประเมินผล

EVALUATION

ผู้จัดทำ

Director : นาย ชโนทัย มาตศรี

First Assistant Director (1st AD) : นาย นิติ ยะหา

Second Assistant Director (2nd AD) : นาย ศุภโชค ศรีผา

การประเมินผล
EVALUATION

การประเมินโดยทีมงาน

ขั้นตอนการออกแบบเริ่มจาก
1.การสำรวจจสถานที่การถ่ายทำ
2.การลงพื้นที่จริง
3.แคสนักแสดงใน1-2วัน
4.ปรับแก้บทให้เหมาะสม
5.เตรียมอุปกรณ์ในการถ่ายทำ
6.ทั้งบทและอุปกรณ์ต้องพร้อม
7.เริ่มถ่ายทำได้

การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามชี้ให้เห็นว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพร้อมและต้องการเรื่องราวและให้เครื่องมือ" แก่พวกเขา โดยใช้ "ความสัมพันธ์ที่น่าติดตาม" เป็นยานพาหนะในการนำเสนอ "ประเด็นสังคมที่ซับซ้อน" ภายใต้รูปแบบที่ "สมจริงและจริงใจ" ความสำเร็จของหนังสั้นเรื่องนี้จึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการสร้างสมดุลที่ละเอียดอ่อนระหว่าง "หัวใจ" (ความรัก, อารมณ์) และ "สมอง" (ข้อมูล, การวิพากษ์) เพื่อมอบ "ความหวังที่สมจริง" ให้กับคนรุ่นใหม่ที่อยากเห็นสังคมดีขึ้น แต่ยังไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นอย่างไร

การประเมินผล
EVALUATION

การเผยแพร่

PRE PRODUCTION

ขั้นตอนในการเตรียมวิดิโอดิจิทัล

First Assistant Director (1st AD)

Second Assistant Director (2nd AD)

Producer

นักแสดง

Actress

ฟ้า รับบทโดย ณัฐสุดา สกลพิทักษ์

Actress

จ๋า รับบทโดย ธนพรรณ บึงพับ

Actress

หลิน รับบทโดย ทิภากร โคมบัว

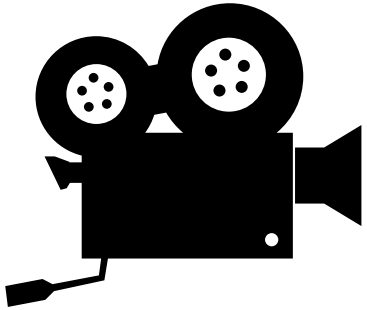
ปฏิบัติการ (รัก) พลิกเมือง
ภาพยนตร์สั้น ในรายวิชา
1205436
Film Production
โครงการผลิตภาพยนตร์

อาจารย์ประจำรายวิชา
รศ. ดร.เนติรัฐ วีระนาคินทร์.

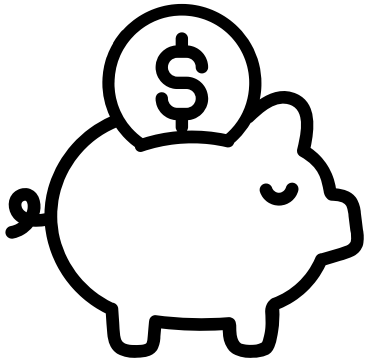
Screenwriter : นาย ศุภโชค ศรีผา ,นาย ชโนทัย มาตศรี , นาย นิติ ยะหา
Producer : นาย ชโนทัย มาตศรี
Associate Producer : นาย จักริน แดนสมบัตรสา
Production Manager : นาย ศุภโชค ศรีผา
Location Manager นาย ชโนทัย มาตศรี พร้อมด้วย นาย จักริน แดนสมบัติสา
Production Accountant : นาย ศุภโชค ศรีผา

PRE PRODUCTION

ขั้นตอนในการเตรียมวิดิโอดิจิทัล

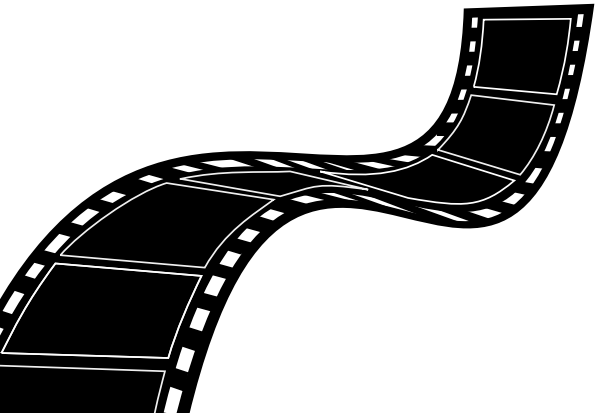

วัสดุอุปกรณ์
กล้อง 3ตัว
ขาตั้งกกล้อง1
ไมค์บูม1
ไฟ2

งบประมาณ
7000

PRODUCTION

ขั้นตอนในการถ่ายทำที่วางแผนไว้โดยการถ่ายทำมีการดำเนินงาน

Medium Shot

Long Shot

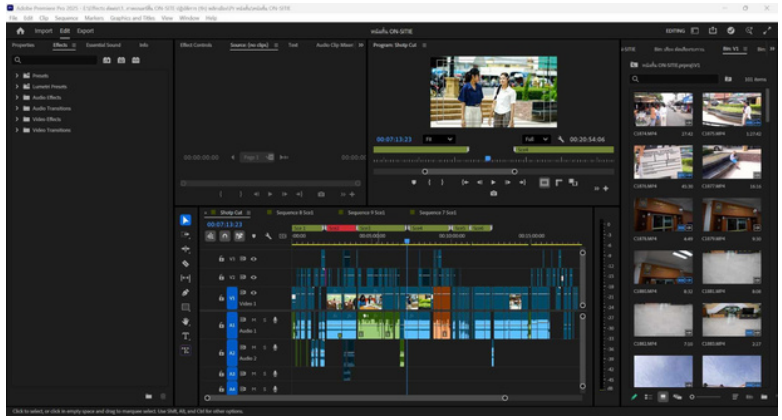
Close-up

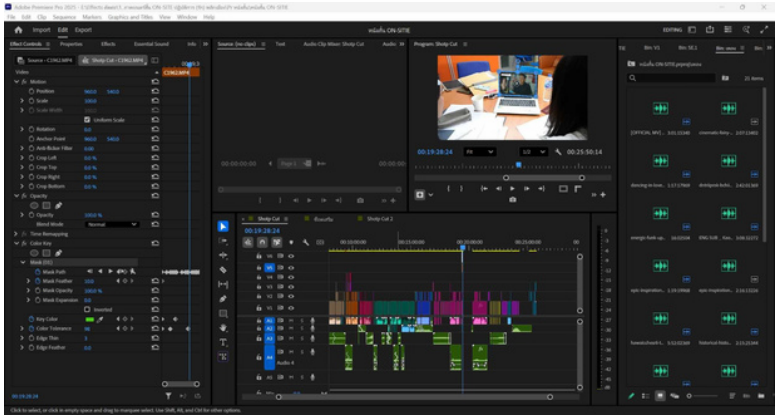
Extreme Long Shot

POST-PRODUCTION

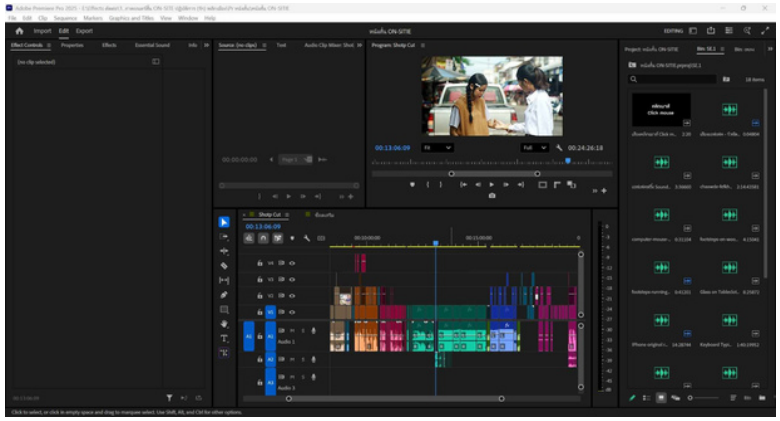
เป็นขั้นตอนการตัดต่อ ลำดับภาพ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ก
โดยการนำข้อความ,กราฟิก,เสียง,วิดีโอ

การตัดต่อ

คำบรรยาย

เสียง

